

BIULETYN INFORMACYJNY

Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

ISSN 1234 - 9771

176

Wydawany od 1992 r.

W numerze m.in.:

- ✎ Protest Solidarności
- ✎ Pielgrzymka Ludzi Pracy
- ✎ Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych
- ✎ Przygotowania do KZD
- ✎ Notes związkowca nr 40

DZIAŁ INFORMACJI
KK NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

Gdańsk, lipiec 2007 r.

Spis treści

WYDARZENIA MIESIĄCA – LIPIEC 2007	3
Z OBRAD PREZYDIUM KK	5
POSIEDZENIE Z DN. 17.07.2007 R.	5
POSIEDZENIE Z DN. 25.07.2007 R.	8
POSIEDZENIE Z DN. 31.07.2007 R.	8
PROTEST SOLIDARNOŚCI.....	11
SŁUŻBA ZDROWIA - DOBRY KIERUNEK	12
EMERYTURY POMOSTOWE - TO DOPIERO POCZĄTEK	13
PŁACA MINIMALNA I EMERYTURY	14
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	15
WSKAŹNIKI GUS	15
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBICIEM	16
CO BĘDZIE Z FUNDUSZEM GWARANTOWANYCH ŚWIADCZEŃ PRACOWNICZYCH?	16
EFEKTYWNOŚĆ AKTYWIZACJI ZAWODOWEJ BEZROBOTNYCH W 2006 R.	21
KRAJOWY PROGRAM REFORM ZA ROK 2007 I NA LATA 2008 -11	25
KOMITET KOORDYNACYJNY NSRO 2007 – 13	26
SZKOLENIA ZWIĄZKOWE.....	28
ROZWÓJ ZWIĄZKU	28
KADRA	28
INFORMACJE RÓŻNE.....	29
PIELGRZYMKA LUDZI PRACY	29
CO MOŻE INSPEKTOR?	30
KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW.....	33
XXI KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”	33

Zobacz więcej: www.solidarnosc.org.pl
Wersje cyfrowe „Biuletynu” można znaleźć
na stronie: www.solidarnosc.org.pl/biuletyn

WYDARZENIA MIESIĄCA – LIPIEC 2007

Posiedzenia, opinie, spotkania Prezydium KK i Komisji Krajowej

3 lipca - o sytuacji w służbie zdrowia przedstawiciele "S" rozmawiali z prezydentem Lechem Kaczyńskim. Spotkanie odbyło się na prośbę przewodniczącego "Solidarności" Janusza Śniadka i było związane z inicjatywą przyjęcia patronatu nad poprawą i przyspieszeniem dialogu społecznego przez Prezydenta Lecha Kaczyńskiego.

17 lipca – posiedzenie prezydium KK. Zaopiniowano pozytywnie projekty dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium UE. Wydano opinie:

- o projekcie ustawy Ministra Finansów o podatku akcyzowym z 24 maja 2007 r.
- o rządowym projekcie ustawy o zmianie Kodeksu pracy oraz niektórych innych ustaw.
- o projekcie rozporządzenia MiPS zmieniającego rozporządzenie ws. najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy

25 lipca – posiedzenie prezydium KK w Warszawie. Upoważniono przedstawicieli prezydium KK do podpisania umowy dotyczącej remontu Sali BHP finansowanego ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

25 lipca - odbyło się w Warszawie spotkanie Krajowego Sztabu Protestacyjnego w celu podsumowania pierwszego okresu negocjacji. O przedstawienie swojej oceny poproszono także prowadzącego negocjacje ze strony rządowej wicepremiera Przemysław Gosiewskiego.

31 lipca – posiedzeniem prezydium KK w Warszawie. Rozmawiano nt. aktualności postulatów „Solidarności” dotyczących wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej. Podjęto decyzję ws. opinii o Założeniach projektu budżetu państwa na 2008 rok. Wydano także opinie o:

- projekcie rozporządzenia MiPS o środowiskowych domach samopomocy
- poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej

Rozmowy, negocjacje, spotkania i zawarte porozumienia ze stroną rządową

1 lipca - w Centrum Partnerstwa Społecznego "Dialog" w Warszawie odbyły się negocjacje między związkami zawodowymi służby zdrowia, przedstawicielami rządu oraz Narodowego Funduszu Zdrowia. Strona rządowa przyjęła postulat "S" dotyczący utrzymania na rok przyszły sposobu "dwóch strumieni" przekazywania środków finansowych na wzrost wynagrodzeń na bazie ustawy z 22 lipca 2006r.

3 lipca – przedstawiciele NSZZ „Solidarność” spotkali się z premierem Jarosławem Kaczyńskim. Tematem rozmów była m.in. sytuacja w służbie zdrowia, emerytury pomostowe, wzrost płacy minimalnej i wskaźników wynagrodzeń.

18 lipca - w Warszawie odbyło się spotkanie ekspertów związków zawodowych, pracodawców oraz strony rządowej w sprawie emerytur pomostowych.

31 lipca – na spotkaniu z premierem Jarosławem Kaczyńskim i wicepremierem Przemysławem Gosiewskim „Solidarność” przedstawiła swoje postulaty. Jednym z nich jest wzrost płacy minimalnej w roku przyszłym o 42 proc.

Komisja Trójstronna

5 lipca - w Warszawie zakończyło się spotkanie zespołu ds. ubezpieczeń społecznych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, którego tematem były emerytury pomostowe. Zdaniem Henryka Nakoniecznego z NSZZ "S", udało się rozpocząć dyskusję nad kluczowymi dla Związku tematami: definicją pracy w szczególnych warunkach i szczególnym

charakterze, nad okolicznościami uprawniającymi do wcześniejszych świadczeń emerytalnych, takimi jak: wiek, staż pracy w warunkach szczególnych czy staż składkowy. Zarówno definicja pracy w warunkach szczególnych, jak i te czynniki muszą być rozpatrywane razem.

11 lipca – spotkanie zespołu ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych Komisji Trójstronnej. Strona pracodawców i strona rządowa nie zgodziły się na podwyższenie płacy minimalnej do poziomu 42 proc. średniej krajowej. Pracodawcy i strona rządowa nie zgadzają się także na ustalenia przyszłorocznych wskaźników wzrostu płac w sferze budżetowej na poziomie co najmniej 10 proc.

13 lipca - bez ustaleń zakończyło się spotkanie Zespołu ds. ubezpieczeń społecznych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych oraz plenarne posiedzenie Trójstronnej Komisji. Głównym tematem spotkania były emerytury dla osób pracujących w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Dyskutowano przede wszystkim o definicji pracy w szczególnych warunkach. Strony ustaliły, że 18 lipca spotkają się eksperci organizacji pracowników, pracodawców oraz rządu.

Protesty, manifestacje, spory i akcje strajkowe

3 lipca – prezydium Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” pracowników Poczty Polskiej poinformowało o podjęciu decyzji o rozpoczęciu strajku ogólnopolskiego w pierwszych tygodniach września br. Protesty w Piotrkowie Trybunalskim i Łodzi były ostatnim sygnałem ostrzegawczym.

5 lipca - "Solidarność" w tyskim Fiacie domaga się, by minimalna pensja w fabryce wzrosła do 2,8 tys. zł brutto. Doświadczeni robotnicy mają zarabiać 4-5 tys. zł, czyli 80 proc. więcej niż teraz. Lista z postulatami trafiła już do zarządu Fiata Auto Poland oraz centrali firmy w Turynie.

10 lipca – podwyżek pensji o 150 zł i wzrostu premii od sprzedaży domagają się związkowcy Huty Szkła Gospodarczego Irena. Jeżeli zarząd firmy nie ustosunkuje się do postulatów załogi – dojdzie do strajku w zakładzie. Przeprowadzono już strajk ostrzegawczy. Średnia pensja wynosi 1400 brutto, a ponad 60 proc. załogi zarabia poniżej 1000 zł.

12 lipca – związek zawodowy „Solidarność” w Alstom Konstal, wynegocjował podwyżki płacy o 100 zł i dwie premie w ciągu roku po 750 zł. W związku z osiągniętym porozumieniem związkowcy odwołali planowany strajk.

13 lipca – pracownicy TRW amerykańskiego koncernu produkującego podzespoły do samochodów w Częstochowie weszli w spór zbiorowy z pracodawcą. Zakładowa „Solidarność” domaga się wzrostu wynagrodzeń o 15 proc. dla każdego pracownika oraz wypłaty jednorazowej premii inflacyjnej – 500 zł.

18 lipca – pracownicy tyskiego Fiata dostaną 500 zł premii zdecydowała dyrekcja koncernu. Pracownicy jednak zapowiadają, że nie zrezygnują ze wcześniejszych żądań podniesienia minimalnej gwarantowanej płacy w fabryce do 2,8 tys. brutto.

25 lipca – zakończył się spór zbiorowy w Szpitalu Specjalistycznym w Dąbrowie Górniczej. Związek zawodowy „Solidarność” podpisał z dyrekcją placówki porozumienie. Wszyscy etatowi pracownicy szpitala od 1 lipca br. dostaną 10-procentową podwyżkę. Strony ustaliły, że kolejne podwyżki w 2007 roku i w 2008 r. będą możliwe, jeśli szpitali poprawi swoją sytuację finansową.

30 lipca – KZ NSZZ „Solidarność” Wólczanka Production 2 sp.z.o.o. w Wieruszowie podpisała porozumienie płacowe. Załoga uzyskała średnio po 20 proc. podwyżki wynagrodzenia.

30 lipca – spisaniem protokołu rozbieżności zakończyły się mediacje w Szpitalu Powiatowym w Zawierciu. Związkowcy z „Solidarności” podtrzymują dotychczasowe żądania płacowe. Dalsze rozmowy zaplanowano na 3 września br. po dokonaniu analizy ekonomiczno-finansowej szpitala.

31 lipca - pierwszego września autobusy w Wejherowie nie wyruszą w trasę – zapowiadają związkowcy z „Solidarności”. Nie mamy innego wyjścia, bo nikt z nami nie chce rozmawiać – powiedział przewodniczący „Solidarności” MZK Wejherowo Henryk Polaszek. Sytuacja w wejherowskim MZK jest tragiczna. Ludzie od 7 lat nie mieli podwyżek płac. Kierowcy zarabiają obecnie od 1200 do 1500 zł netto. Domagają się zwiększenia pensji o około 200 zł. Prezes firmy zaproponował podwyższenie jednego punktu, który jest podstawą do sporządzania siatki płac o 20 gr., kierowcy natomiast domagają się podwyżki o 1,40 zł.

Inicjatywy i uroczystości podejmowane przez NSZZ „Solidarność”

6 lipca – w Katowicach odbyła się konferencja nt. „Upowszechnianie norm prawa dotyczących dyskryminacji a kształtowanie prawidłowych relacji międzyludzkich w stosunkach pracy” zorganizowana przez Region Śląsko-Dąbrowski. Podczas konferencji przybliżono uczestnikom prawne sposoby walki z patologiami i konkretne techniki zachowań, które pozwolą pracownikom chronić swoją godność.

13 lipca - w podziemiach budynku Komisji Krajowej NSZZ „S” w Gdańsku, została otwarta wystawa „Drogi do Wolności”.

15 lipca – 27 rocznica strajku lubelskich kolejarzy. Region Środkowowschodni uczcił te wydarzenia sprzed lat. Wówczas robotniczy protest na Lubelszczyźnie objął 150 zakładów pracy zatrudniających 50 tys. pracowników.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 17.07.2007 R.

Decyzja Prezydium KK nr 149/07

ws. opinii o projekcie ustawy Ministra Finansów o podatku akcyzowym z 25 maja 2007 r.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do projektu ustawy Ministra Finansów o podatku akcyzowym:

1. Proponowane w projekcie ustawy rozwiązanie zawarte w art. 7.1, który przenosi obowiązek podatkowy na nabywcę końcowego spowoduje wzrost cen energii elektrycznej. Rozwiązanie to oceniamy negatywnie.
2. Ze względu na niejasność zapisu art. 7 ust 2 wnosi się o wykreślenie z ustępu „...z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłem”.
3. W art. 23 ust 3 wnosimy by zwolnienie od akcyzy węgla i koksu przeznaczone dla celów opałowych obowiązywało do dnia 30 kwietnia 2014 r. podobnie jak i zwolnienie z akcyzy gazu ziemnego przeznaczony do celów opałowych.
4. Wnosi się o uwzględnienie w ustawie możliwości obniżonej stawki podatku akcyzowego na energię elektryczną do poziomu minimalnego zakładanego w Dyrektywie Rady Unii Europejskiej z dnia 27 października 2003 w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej tj. w wysokości 0,5 EUR/MW dla firm i 1 EUR/MW dla pozostałych podmiotów. Takie rozwiązanie pozwoli na skumulowanie w sektorze energetycznym niezbędnych środków na odbudowę mocy, działalność ekologiczną, modernizację sieci przesyłowo – dystrybucyjnej.

Decyzja Prezydium KK nr 150/07

ws. opinii o projekcie stanowiska rządu ws. dyrektywy UE przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nielegalnie

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium UE.

Wdrożenie dyrektywy może przyczynić się znacznie do ograniczenia zjawiska tzw. szarej strefy w gospodarce i poprawy przestrzegania prawa pracy.

Równocześnie Prezydium KK zgłasza następującą uwagę do stanowiska rządu: - dyrektywa może być skutecznie wprowadzona pod warunkiem rozbudowy aparatu kontroli, odpowiedniego przeszkolenia kadr, utworzenia zintegrowanego systemu danych o obywatelach państw trzecich przebywających nielegalnie i zmian prawnych (nielegalne przebywanie, nielegalne zatrudnienie winno być przestępstwem a nie wykroczeniem) w duchu stanowiska Komisji Krajowej nr 9/07 z 20 czerwca 2007 r.

Zdaniem Prezydium KK, okres dwuletni dostosowania przepisów krajowych do założeń Dyrektywy jest okresem wystarczającym, pod warunkiem zwiększenia źródeł finansowania i poprawy, zarówno organizacji krajowych instytucji kontrolnych, jak i współpracy tych instytucji pomiędzy sobą oraz z partnerami społecznymi.

Decyzja Prezydium KK nr 151/07

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS zmieniającego rozporządzenie w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.

Decyzja Prezydium KK nr 152/07

ws. opinii o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następującą uwagę do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw:

- art. 5 dot. zmiany ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

Brak przepisów, które w sposób jednoznaczny rozstrzygały by problem podziału środków między pracującymi małżonkami, którzy posiadają konta emerytalne. Może być to regulowane rozporządzeniem, jednakże projekt ustawy nie przewiduje w tym przedmiocie delegacji ustawowej. Nie można się zgodzić z tezami uzasadnienia do projektu ustawy, że przepis ten dotyczy sytuacji, gdy jeden małżonek nie pracuje. Z przepisu art. 5 projektu ustawy w ogóle to nie wynika, a więc zapis ten może dotyczyć sytuacji, gdy oboje z małżonków pracują i mają konta emerytalne. Przepis ten jest zatem niejasny, niespójny i może powodować skutki patologiczne np. fikcyjne rozwody w wieku przedemerytalnym

Pozostałe proponowane w projekcie zmiany opiniujemy pozytywnie.

Decyzja Prezydium KK nr 153/07

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Środkowo – Wschodniego wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego Solidarność w nazwie ronda przy zbiegu ulic: Dzieci Zamojszczyzny, Szczepreskiej i Śląskiej w Zamościu.

Decyzja Prezydium KK nr 154/07

ws. przedstawiciela NSZZ „Solidarność” w Radzie ds. Szkolnictwa Artystycznego przy MKiDN

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza Halinę Musiał jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” do prac w Radzie ds. Szkolnictwa Artystycznego przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Decyzja Prezydium KK nr 155/07

ws. przedstawicieli NSZZ „Solidarność” w Pre-Komitecie Monitorującym PO Innowacyjna Gospodarka

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza Kazimierza Sicińskiego jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” na funkcję członka Pre-Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka oraz Ryszarda Mosakowskiego na jego zastępcę.

Decyzja Prezydium KK nr 156/07

ws. przedstawicieli NSZZ „Solidarność” w Pre-Komitecie Monitorującym PO Infrastruktura i Środowisko

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza Andrzeja Bdzikota jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” na funkcję członka Pre-Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko oraz Andrzeja Tracza na jego zastępcę.

Decyzja Prezydium KK nr 157/07

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 158/07

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 159/07

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

POSIEDZENIE Z DN. 25.07.2007 R.

Decyzja Prezydium KK nr 160/07

ws. przedstawiciela NSZZ „Solidarność” w Radzie Nadzorczej ZUS

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza Jerzego Półtoraka jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” w Radzie Nadzorczej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na kadencję w latach 2007 - 2012.

Decyzja KK nr 161/07

ws. upoważnienia do podpisania umowy z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK

nr 162/07 ws. współfinansowania remontu Sali BHP

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK

nr 163/07 ws. upoważnienia do podpisania umowy na wykonanie II etapu remontu Sali BHP

(do użytku służbowego)

POSIEDZENIE Z DN. 31.07.2007 R.

Decyzja Prezydium KK nr 164/07

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS o środowiskowych domach samopomocy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej o środowiskowych domach samopomocy:

- § 6 pkt 1 – po wyrazach „wydanym przez lekarza psychiatrę, lekarza neurologa” dodać „lub psychologa”;
- § 7 pkt 2 – nadać nowe brzmienie „Przed przyjęciem do domu, pracownik socjalny domu ustala w miejscu zamieszkania lub pobytu osoby kierowanej jej aktualną sytuację i przekazuje osobie kierowanej lub jej opiekunowi informację o zasadach funkcjonowania domu”;
- § 8 pkt 1 – należy podać katalog kierunków studiów mających zastosowanie przy zatrudnieniu kierownika domu;
- § 9 – przy określeniu kogo zatrudnia kierownik domu w pkt 6 i 7 wymienia się zawody medyczne, które są gwarantowane w ramach ubezpieczenia w Narodowym Funduszu

Zdrowia. Sytuacja jest zupełnie podobna do sytuacji w domach pomocy społecznej gdzie mieszkancie w swojej odpłatności płaci za zatrudniony personel medyczny i płaci za ten personel w postaci składki na ubezpieczenie;

- § 19 ust. 3 pkt. 6 - po wyrazach „okresowa ocena jego wyników” dopisać „co najmniej raz na pół roku”;
- § 20 pkt 1 – nadać nowe brzmienie „Dom zapewnia uczestnikom jeden gorący posiłek dziennie”;
- § 20 pkt 2 nadać nowe brzmienie „Odpłatność za posiłki, o których mowa w ust. 1 ustala dom oraz właściwe ośrodki pomocy społecznej ze względu na miejsce zamieszkania uczestnika”;
- § 23 ust. 3 – wykreślić w całości. Naszym zdaniem zamykanie domu w czasie ferii lub wakacji może spowodować wymuszanie przez pracodawcę na pracownikach, wzięcia urlopu w wyznaczonym przez pracodawcę terminie. Zamknięcie domu spowoduje, że osoby przebywające w środowiskowym domu samopomocy nie będą mogły korzystać z usług tej placówki przez cały rok;
- § 25 ust. 2 pkt 2 – wykreślić w całości. Informacje o uczestniku zawarte są w jego indywidualnej dokumentacji i objęte są tajemnicą – również lekarską.

Decyzja Prezydium KK nr 165/07

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje poselski (KP PiS) projekt ustawy o zmianie ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.

Nie zgadzamy się ze stwierdzeniem autorów projektu zawartym w uzasadnieniu, że limity zatrudnienia dla osób objętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń należy zlikwidować ponieważ są w zasadzie „wielkościami teoretycznymi”, których nie można osiągnąć w trakcie realizacji budżetu. Za uzasadnienie naszego stanowiska mogą służyć sposoby określania limitów dla policji i państwowej straży pożarnej, gdzie wielkość zatrudnienia określana jest w zależności od:

- liczby ludności na danym terenie;
- obszaru;
- ilości zdarzeń na danym terenie.

Odejście od określenia limitów może w tych przypadkach przynieść ujemne konsekwencje, to jest obniżenie bezpieczeństwa powszechnego i publicznego.

Decyzja Prezydium KK nr 166/07

ws. opinii o Założeniach projektu budżetu państwa na rok 2008

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” po przeanalizowaniu Założeń projektu budżetu państwa na rok 2008 stwierdza, że:

1. 1. Wstępny szacunek produktu krajowego brutto za I kwartał 2007 r. potwierdza utrzymujące się wysokie tempo wzrostu gospodarczego. PKB w I kwartale w porównaniu z analogicznym okresem 2006 r., wzrósł realnie o 7,4%. Analizując te dane zakładany w Założeniach wzrost PKB w roku 2008 o 5,7% wydaje się być – mimo osłabienia w czerwcu br. tendencji wzrostowej – niedoszacowany.

2. 2. Zaproponowany wskaźnik inflacji na poziomie 2,3% jest niedoszacowany wobec projektowanych od 2008 r. zmian w ustawie o podatku akcyzowym oraz utrzymujących się wysokich cen paliw. Jak wynika również z danych opublikowanych przez GUS w czerwcu br. wzrost cen konsumpcyjnych w skali roku (o 2,6%) był wyższy od notowanego w poprzednich miesiącach. Przekroczył on także nieznacznie cel inflacyjny założony przez Radę Polityki Pieniężnej. Wzrost cen w I półroczu w stosunku do analogicznego okresu ubiegłego wyniósł 2,2%. W ustawie budżetowej na rok 2007 prognozowany jest średnioroczny wzrost o 1,9 %.
3. Aktualne są postulaty zawarte w uchwale KK NSZZ „Solidarność” nr 12/07 z czerwca br. i stanowisku Prezydium KK nr 110/07 z maja br. w sprawie propozycji wzrostu wynagrodzeń w 2008 r. stanowiące, że:
 - wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej powinien wynosić nie mniej niż 10% ;
 - wskaźnik wzrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców: NSZZ „Solidarność” wnosi o uchylenie ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. „o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców”;
 - minimalne wynagrodzenie za pracę powinno w 2008 r. wynosić 42% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej;
 - wskaźnik waloryzacji emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych powinien wzrosnąć o co najmniej 5%.Realizacja budżetu państwa w I półroczu 2007 na poziomie dużo wyższym niż zakładano, potwierdza realność naszych postulatów.
4. Pozytywnie oceniamy powrót w 2008 r. do mechanizmu corocznej waloryzacji świadczeń emerytalno – rentowych o wskaźnik inflacji powiększony o co najmniej 20% realnego wzrostu wynagrodzeń w gospodarce narodowej.
5. Brak jest faktycznych zmian dotyczących zapowiadanego „Programu rodzinnego”, jedyna zmiana ulgi prorodzinnej ze 120 zł do 204 na każde dziecko jest dalece niewystarczająca.
6. W obszarze dochodów budżetu państwa nie ma możliwości ich oceny bez uszczegółowienia głównie dochodów podatkowych, które mają wzrosnąć nominalnie aż o 17%.
7. Założenia nie przedstawiają nawet szacunkowych wielkości krajowej składki do budżetu unijnego i nie przedstawiają wielkości transferów unii do budżetu państwa.

Komunikat

1. Prezydium KK na posiedzeniu w dniu 31 lipca br. zaopiniowało "Założenia projektu budżetu państwa na rok 2008". Oceniono, że założony wzrost PKB na rok 2008 o 5,7% może być niedoszacowany. Zwrócono uwagę również na możliwość niedoszacowania wskaźnika inflacji na poziomie 2,3%. Podkreślono aktualność postulatów "S" dot. wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, uchylenia ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania wynagrodzeń u przedsiębiorców, poziomu płacy minimalnej i wskaźnika waloryzacji emerytur i rent. Realizacja budżetu państwa w I półroczu 2007 na poziomie dużo wyższym niż zakładano, potwierdza realność tych postulatów. Prezydium pozytywnie oceniło powrót w 2008 roku do mechanizmów corocznej waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych o wskaźnik inflacji powiększony o co najmniej 20% realnego wzrostu wynagrodzeń w gospodarce narodowej. Wyrażono jednak zaniepokojenie brakiem faktycznych zmian dot. zapowiadanego "Programu rodzinnego"
2. Omawiając stan negocjacji nt. postulatów Związku zawartych w uchwale KK nr 12/2007 z czerwca br. podkreślono, że najmniejszy postęp osiągnięto w negocjowaniu rozwiązań

dot. emerytur dla pracowników pracujących w szczególnych warunkach. Tryb prac nad tym projektem praktycznie uniemożliwia szerszą debatę społeczną, stąd - zdaniem Prezydium - konieczność prolongaty obecnie obowiązujących rozwiązań o co najmniej rok. W dalszym ciągu nie ma także ostatecznej realizacji ustalenia dot. ustawowej gwarancji wzrostu wynagrodzeń w latach następnych dla wszystkich grup zawodowych w służbie zdrowia.

• Sekretarz KK Jacek Rybicki

PROTEST SOLIDARNOŚCI

Minął miesiąc od podjęcia przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” decyzji o akcji protestacyjnej. O odbyły się spotkania i negocjacje dotyczące służby zdrowia, emerytur pomostowych i płacy minimalnej. Przybliżamy Państwu przebieg spotkań i rezultaty prowadzonych negocjacji.

25 lipca 2007 r., ponad miesiąc od podjęcia przez Komisję Krajową decyzji o akcji protestacyjnej i powołaniu Krajowego Sztabu Protestacyjnego **odbyło się w Warszawie spotkanie Sztabu w celu podsumowania pierwszego okresu negocjacji.** O przedstawienie swojej oceny poproszono także prowadzącego negocjacje ze strony rządowej wicepremiera Przemysław Gosiewskiego.

Szefowie regionów i branż wysłuchali zarówno relacji negocjatorów "S", którzy uczestniczą w rozmowach z rządem, jak i - później - wicepremiera Gosiewskiego. - W części postulatów z pewnością nastąpiło istotne zbliżenie stanowisk. Jednak ciągle jest ogromny niedosyt - mówi Janusz Śniadek, przewodniczący KK NSZZ "Solidarność". Śniadek podkreślił również, że na początku sporu liderzy "S" przedstawili postulaty Związku prezydentowi Lechowi Kaczyńskiemu podkreślając konieczność realizacji programu solidarnego państwa.

Wydaje się, że w trzech zgłoszonych postulatach jest możliwość porozumienia, tzn. wysokość płacy minimalnej, podwyżki płac w sferze budżetowej i uchylenie negocjacyjnego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń. Rząd zaproponował wzrost płacy minimalnej z 936 zł w roku bieżącym do 1100 zł z możliwością dalszego jej podwyższania. Związek postulował wzrost w roku przyszłym do poziomu 42 proc. płacy

przeciętnej czyli około 1180 zł. Wzrost płac w sferze budżetowej miałby wynosić 8,3 proc. wraz z podwyżką wynikającą z redukcji składki rentowej wobec co najmniej 10 proc. oczekiwanych przez "S". Zadeklarowano również możliwość "rozluźnienia" ustawy o negocjacyjnym wskaźniku wzrostu wynagrodzeń w sferze przedsiębiorstw w roku przyszłym i jej likwidacji od 2009 roku. Związek domaga się natychmiastowej likwidacji tzw. neopopiwku.

Sprawą niesłuchanie trudną, dla której rozwiązania, zdaniem "Solidarności", potrzebny jest szeroki dialog są emerytury dla osób pracujących w warunkach szczególnych i w szczególnym charakterze. Wprawdzie uzgodniono podstawowe definicje odrzucając dotychczasowy zapis, że są to tak zwane emerytury pomostowe, ale propozycje rządu istotnego ograniczenia liczby osób, które miałyby prawo korzystać z takich emerytur są dla Związku nie do przyjęcia. Dlatego też, aby umożliwić pogłębioną analizę rozwiązań przyjętych w innych krajach, a także dać czas na debatę ogólnospołeczną "S" postuluje przedłużenie funkcjonowania dotychczasowej ustawy o co najmniej rok - do końca 2008.

To najpoważniejsza groźba konfliktu. Dlatego Krajowy Sztab Protestacyjny zwrócił się o pilne spotkanie z premierem Jarosławem Kaczyńskim.

Realizacji wymaga też postulat dotrzymywania porozumień już ze Związkiem podpisanych - w tym kluczowego porozumienia w sprawie postulatów Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ "S". Premier Gosiewski zapowiedział, że ustawa gwarantująca utrzymanie obowiązujących podwyżek i zapewniająca kroczyć wzrost wynagrodzeń na lata następne (dla wszystkich grup zawodowych) w służbie zdrowia jest już

gotowa i będzie w trybie pilnym konsultowana ze Związkiem. Uznał też, że - jego zdaniem - do podpisania porozumienia w tej sprawie może dojść w najbliższych dniach.

Przedstawiciele "S" podkreślali podczas spotkania, że pełna realizacja postulatów Związku to podstawa solidarnego państwa.

SŁUŻBA ZDROWIA - DOBRY KIERUNEK

Zdaniem przedstawicieli "Solidarności" służby zdrowia negocjacje idą w dobrym kierunku.

Przedstawiciele związków zawodowych i strona rządowa ustaliły komunikat dotyczący wspólnych ustaleń w sprawie postulatów przedstawicieli pracowników służby zdrowia. Zdaniem przedstawicieli "S" można uznać, że negocjacje idą w dobrym kierunku.

1. Strony uzgodniły treść projektu nowelizacji ustawy podwyżkowej z dnia 22 lipca 2006, który gwarantuje pracownikom ochrony zdrowia utrzymanie wynagrodzeń na poziomie uwzględniającym dotychczasowe podwyżki oraz wprowadzenie mechanizmu zwiększenia płac wraz ze wzrostem wartości kontraktu.
2. Projekt utrzymuje w 2008 r. odrębny strumień środków na zachowanie poziomu wynagrodzeń wraz z zobowiązaniem pracodawców do włączenia w/w podwyżek do wynagrodzenia zasadniczego (pod warunkiem, że ogólna kwota przeznaczona na wzrost wynagrodzeń z pochodnymi nie przekroczy kwoty uzyskanej na ten cel z NFZ).
3. Nowelizacja załącznika do ustawy ma wyeliminować dysproporcje w wysokości środków przekazywanych na podwyżki poprzez podwyższenie wskaźników udziału kosztów pracy w świadczeniach zdrowotnych dla podmiotów, w których koszty pracy były do tej pory zaniżone- m.in. szpitale: powiatowe, miejskie, sanatoria.
4. Projekt wprowadza (rozszerza) kontrolę PIP, NFZ oraz organów założycielskich nad realizacją ustawy w zakładach opieki zdrowotnej
5. Strony zgłosiły konieczność podwyższenia wynagrodzeń lekarzy stażystów

i rezydentów oraz zwiększenia liczby miejsc rezydenckich.

6. Strony zgłosiły konieczność podwyżki dla pracowników publicznych zakładach opieki zdrowotnej działających w formie jednostek lub zakładów budżetowych.

Pilna ustawa dla służby zdrowia

Zdaniem Marii Ochman, przewodniczącej Sekretariatu Zdrowia NSZZ "S" ustalenia z ministerstwem zdrowia wychodzą naprzeciw postulatom "S".

- Przyjęcie ustawy w kształcie zaproponowanym przez ministerstwo zdrowia gwarantuje utrzymanie ubiegłorocznych podwyżek płac oraz zapewnia kroczący wzrost wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia w następnych latach - mówi szefowa "S" służby zdrowia. Zdaniem Marii Ochman w przyszłym roku podwyżkami powinni zostać objęci także pracownicy jednostek budżetowych, tzn. sanepidów, stacji krwiodawstwa i krwiolecznictwa, pogotowia ratunkowego.

Podczas spotkania związków zawodowych ochrony zdrowia przyjęto następujące ustalenia:

- 1) Rząd zobowiązuje się skierować pilnie do Parlamentu projektu nowelizacji ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń, tak aby mógł być rozpatrzony na pierwszym posiedzeniu Sejmu po przerwie wakacyjnej. Jednocześnie Pan Bolesław Piecha Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia oraz poseł na Sejm RP został zobowiązany do zgłoszenia podczas pierwszego czytania projektu ustawy poprawki przedłożonej w trakcie dzisiejszego spotkania przez Zarząd Krajowy Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych. Projekt gwarantuje: - utrzymanie prze-

- kazywania przez Narodowy Fundusz Zdrowia środków finansowych świadczeniodawcom na finansowanie wzrostu wynagrodzeń, który miał miejsce w 2007 r. na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 2006 r.; - zobowiązanie pracodawców do włączenia podwyżek do wynagrodzenia zasadniczego, pod warunkiem, że ogólna kwota przeznaczona na wzrost wynagrodzeń z pochodnymi nie przekroczy kwoty uzyskanej od NFZ a przeznaczonej na wynagrodzenia; - wprowadzenie mechanizmu umożliwiającego sukcesywny wzrost wynagrodzeń osób zatrudnionych w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej. Rozwiązanie znajdzie zastosowanie od dnia wejścia w życie ustawy w każdym przypadku wzrostu kwoty zobowiązania Funduszu wobec świadczeniodawcy, o ile nowa umowa i umowa poprzednia będą dotyczyć tego samego rodzaju lub zakresu świadczeń opieki zdrowotnej; - wyrównanie dysproporcji w wynagrodzeniu - w stosunku do osób zatrudnionych w szpitalach utworzonych przez gminy i powiaty oraz u świadczeniodawców udzielających świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju lecznictwo uzdrowiskowe.
- 2) Rząd gwarantuje zapewnienie w projekcie ustawy budżetowej środków finansowych umożliwiających podwyższenie o 30% wynagrodzeń lekarzy stażystów i rezydentów oraz zwiększenie liczby miejsc rezydenckich.
- 3) Minister Zdrowia wystąpi do Ministra Finansów o zapewnienie w projekcie ustawy budżetowej środków finansowych umożliwiających podwyższenie wynagrodzeń pracowników publicznych zakładów opieki zdrowotnej finansowanych z budżetu państwa.
- 4) Po przeprowadzeniu analizy prawnej możliwości zawarcia układu zbiorowego pracy w ochronie zdrowia zgodnie z wnioskiem złożonym przez Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy strona rządowa przedstawiła stanowisko, zgodnie z którym w obecnie obowiązującym stanie prawnym jego zawarcie nie jest możliwe. Minister Pracy i Polityki Społecznej zobowiązuje się do przygotowania propozycji zmian legislacyjnych umożliwiających zawarcie układu zbiorowego pracy lub równoważnego porozumienia, umożliwiającego określenie zasad i terminów realizacji postulatów OZZL w zgodzie z Konstytucją RP, Europejską Kartą Społeczną oraz konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy.
- Przedstawiciele prezydium Rady Sekretariatu Ochrony Zdrowia uczestniczący w negocjacjach postanowili zwrócić się do Premiera i Marszałka Sejmu o nadanie pracom nad projektem nowelizacji ustawy "podwyżkowej" z 22 lipca 2006r. trybu pilnej ścieżki legislacyjnej.
- *O pilne rozpatrzenie projektu ustawy, do Premiera i Marszałka Sejmu zwróci się również prezydium Komisji Krajowej NSZZ "S" - Zapowiada Maciej Jankowski, zastępca przewodniczącego KK.*

EMERYTURY POMOSTOWE - TO DOPIERO POCZĄTEK

Zdaniem przedstawicieli "Solidarności" z zespołu ds. ubezpieczeń społecznych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych udało się rozpocząć merytoryczną dyskusję w sprawie emerytur dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W Warszawie zakończyło się spotkanie zespołu ds. ubezpieczeń społecznych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, którego tematem były emerytury pomostowe. Zdaniem Henryka Nakoniecznego z NSZZ "S", udało się rozpocząć dyskusję nad kluczowymi dla Związku tematami: definicją pracy w szczególnych warunkach i szczególnym

charakterze, nad okolicznościami uprawniającymi do wcześniejszych świadczeń emerytalnych, takimi jak: wiek, staż pracy w warunkach szczególnych czy staż składkowy. Zarówno definicja pracy w warunkach szczególnych, jak i te czynniki, zdaniem Nakoniecznego muszą być rozpatrywane razem.

NSZZ "Solidarność" nie zgadza się na uzależnienie prawa do obniżonego wieku emerytalnego od daty urodzenia pracownika i rozpoczęcia pracy. Tymczasem strona rządowa proponuje zachowanie ograniczania wiekowego, przy założeniu że dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze, którzy nie będą mieli uprawnień do obniżonego wieku emerytalnego, zostaną wypracowywane nowe rozwiązania.

W maju br. NSZZ "Solidarność" odrzuciła rządowy projekt ustawy o emeryturach pomostowych, domagając się zachowania trybu negocjacyjnego dotyczącego uprawnień do obniżonego wieku emerytalnego dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, ustalonego z rządem w grudniu 1998 r. i w ramach Komisji Trójstronnej w maju 2005 r., potwierdzonych przez obecny rząd w deklaracji w sprawie rozpoczęcia negocjacji nad umową społeczną. "Solidarność" domagała się m.in. uwzględniania kryteriów medycznych w definicji pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Związek uważa również, że uzależnienie prawa do wcześniejszej emerytury od wieku pracownika jest niezgodne z konstytucją.

PŁACA MINIMALNA I EMERYTURY

Bez ustaleń zakończyły się spotkanie zespołu ds. ubezpieczeń społecznych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych oraz plenarne posiedzenie Trójstronnej Komisji.

Głównym tematem spotkania były emerytury dla osób pracujących w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Dyskutowano przede wszystkim o definicji pracy w szczególnych warunkach. Strony ustaliły, że 18 lipca spotkają się eksperci organizacji pracowników, pracodawców oraz rządu. Natomiast następne posiedzenie zespołu odbędzie się 24 lipca.

Tego samego dnia partnerzy społeczni w ramach plenarnego spotkania Komisji Trójstronnej dyskutowali o przyszłorocznej wysokości płacy minimalnej oraz wskaźnikach wzrostu wynagrodzeń w sferze budżetowej. Zarówno pracodawcy, strona rządowa jak i związki zawodowe podtrzymały swoje stanowiska. Rząd proponuje wzrost wskaźnika wzrostu wynagrodzeń na poziomie 2,3 proc., pracodawcy 3,3 proc., a "S" co najmniej 10 proc. Natomiast w przypadku minimalnego wynagrodzenia rząd i pracodawcy proponują na przyszły rok 1000 zł. NSZZ "S" domaga się płacy minimalnej na poziomie 42 proc. planowanej na przyszły rok płacy przeciętnej oraz ustalenia ścieżki dojścia do co najmniej 50 proc. płacy przeciętnej.

Także podczas plenarnego spotkania Komisji Trójstronnej, ministerstwo edukacji narodowej przedstawiło stanowisko rządu w sprawie polityki dotyczącej szkolnictwa zawodowego.

Czy płaca minimalna wzrośnie w przyszłym roku o ponad 20 proc.?

Jednym z postulatów "S" w sporze z rządem jest wzrost płacy minimalnej w roku przyszłym do 42 proc. prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku przyszłym - czyli do ponad 1180 zł z 936 zł w roku bieżącym. Rząd we wskaźnikach budżetowych zaproponował 1000 zł.

Naszym zdaniem wzrost postulowany przez Związek jest uzasadniony, ponieważ stanowi równowartość ubruttowionego minimum socjalnego w gospodarstwie jednoosobowym. Jest to także krok na drodze do systematycznego wzrostu płacy minimalnej. Wg zaleceń MOP powinna ona wynosić 50 proc. wynagrodzenia przeciętnego. Komitet Niezależnych Ekspertów monitorujący realizację Europejskiej Karty Społecznej podkreślają, że dopiero wtedy, gdy stanowi ona 60 proc. płacy przeciętnej, może być określone jako wynagrodzenie godziwe.

Z ostatniego spotkania liderów "S" z premierem i wicepremierem wynika, że rząd jest skłonny zaakceptować podniesienie pła-

cy minimalnej do 40 proc., a więc do wysokości 1126 zł.

Podczas spotkania, do którego doszło 31 lipca, po zeszłotygodniowym posiedzeniu Krajowego Sztabu Protestacyjnego, uzyskano też postęp w pozostałych postulatach Związku. Dotyczy to także ustawy o emeryturach dla pracowników pracujących w warunkach szczególnych i w szczególnym charakterze (zastąpiła ona wcześniej proponowaną przez rząd ustawę o emeryturach pomosto-

Relacje płacy minimalnej (miesięcznej) do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w wybranych krajach na 2004 r.

Holandia	59,80%	Czechy	37,20%
Francja	51,30%	Węgry	36,40%
Irlandia	49,50%	Polska	36,20%
Portugalia	46,80%	Estonia	34,00%
Belgia	45,50%		

Źródło: W. Golnau, Znaczenie płacy minimalnej dla funkcjonowania rynku pracy, Gdańsk 2007.

- Dział Informacji KK

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

WSKAŹNIKI GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w czerwcu 2007 r.

Wyszczególnienie	VI 2007			I-VI 2007
	XII 2006= =100	VI 2006= =100	V 2007= =100	I-VI 2006= =100
O G Ó Ł E M	102,2	102,6	100,0	102,2
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	103,5	104,1	99,4	103,6
Żywność i napoje bezalkoholowe	103,9	104,4	99,0	103,9
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	101,4	102,5	100,9	101,9
Odzież i obuwie	95,1	92,6	99,9	92,5
Mieszkanie	102,1	103,5	100,3	103,3
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	102,4	104,0	100,3	104,0
w tym nośniki energii	101,2	103,2	100,1	104,1
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	101,0	101,1	100,2	100,6
Zdrowie	101,7	102,0	100,1	101,7
Transport	107,1	102,2	101,5	100,6
w tym paliwa do prywatnych środków transportu.....	114,7	104,1	102,9	101,1
Łączność	99,9	102,0	100,0	102,1
Rekreacja i kultura	100,3	102,9	100,1	102,4

Edukacja	100,4	101,1	100,0	101,1
Restauracje i hotele	101,9	103,4	100,4	102,9
Inne towary i usługi	100,5	100,9	100,1	100,9

Mieszkania oddane do użytkowaniaa w okresie I-VI 2007 r.

Formy budownictwa	2007				
	VI			I-VI	
	liczba mieszkań	VI 2006=100	V 2007 = 100	liczba mieszkań	I-VI 2006=100
Ogółem	9126	111,9	103,2	52709	104,7
Spółdzielcze	650	179,1	183,6	3513	89,7
Indywidualne	4964	116,3	102,5	30265	115,7
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	2436	87,9	76,6	15782	99,0
Pozostałe ^{b)}	1076	142,7	233,4	3149	72,3

a) Dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych.

b) Zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w czerwcu 2007 r.

Wyszczególnienie	VI 2007			I-VI 2007
	w liczbach bezwzględnych	V 2007 = 100	VI 2006 = 100	I-VI 2006=100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys.	5144,1	100,6	104,6	104,4
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	2869,69	103,3	109,3	108,4
w tym bez wypłat z zysku	2843,40	102,5	108,7	108,3

Źródło: GUS

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBICIEM

CO BĘDZIE Z FUNDUSZEM GWARANTOWANYCH ŚWIADCZEŃ PRACOWNICZYCH?

16 maja 2006 r. Minister Finansów Zyta Gilowska w witrynie resortu upubliczniła projekt ustawy „Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych oraz o zmianie innych ustaw, który to projekt proponowanym art. 11 przekształca Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w jeden Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Projekt zmian liczy 154 artykuły, w tym do-

tyczące ustaw o promocji zatrudnienia i ochrony roszczeń pracowniczych (dopiero nowelizowanych) bez jednego słowa uzasadnienia – po co? po co te zmiany?

Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych powołano 1 stycznia 1994 r. na mocy ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. z 1994 nr 1 poz. 1) jako państwowy

Fundusz celowy, wyposażony w osobowość prawną w wyniku podpisania Paktu o przedsiębiorstwie państwowym w trakcie przekształcania 22 lutego 1993 r. W postanowieniach końcowych Paktu strony zobowiązały się powołać Trójstronną Komisję, której powierzono kontrolę realizacji Paktu (a więc i przyszłość FGŚP). Ponadto strona rządowa zobowiązała się do podejmowania działań zmierzających do stopniowego dostosowywania regulacji prawnych dotyczących zaspakajania roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy do standardów MOP i prawa Wspólnot Europejskich oraz będzie rozważona możliwość przekształcenia w przyszłości instytucji gwarancyjnej w towarzystwo ubezpieczeniowe realizujące cele określone w ustawie.

Wszystko zgodnie ze standardami Konwencji MOP nr 173 i Zalecenia 180 oraz dyrektywami UE 80/987 z 20.10.80, 87/164 z 2.03.87 i 2002/74 z 8.10.02 oraz art. 25 Zrewidowanej Europejskiej Konwencji Społecznej.

Kolejne rządy zapowiadały rozszerzenie zakresu przedmiotowego i podmiotowego ustawy a Konwencja MOP 173 i Zalecenie 180 wprost nakazuje by organizacja, zarządzanie, działalność, finansowanie funduszu były określone przez ustawę i konsultowane z najbardziej reprezentatywnymi organizacjami pracodawców i pracowników we właściwym czasie. A teraz arbitralnie złamano dialog społeczny, pominięto dwie negatywne opinie Naczelnej Rady Zatrudnienia – organu opiniodawczo - doradczego Ministra Pracy jako dysponenta Funduszu jak i właściwego ws. rynku pracy. Naczelnej Radzie Zatrudnienia ani partnerom w Trójstronnej Komisji, czy w trybie zgodnym z ustawą o związkach za-

wodowych, nie przedłożono uzasadnienia zmian ani symulacji finansowych i kosztowych.

Przypomnę też, że Program Wyborczy PiS (str. 118) gwarantował nadzór strony społecznej nad FGŚP, obok wprowadzenia obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia. Ponadto program koalicyjny „Solidarne Państwo” (str. 19) w rozdziale Praca, jako priorytet uznało wzmocnienie roli dialogu społecznego, z wykorzystaniem debat Komisji Trójstronnej. Ponadto kwestie ochrony płacy pracowniczey wprowadzono do negocjacji w ewentualnej Umowie Społecznej.

Przeciw złamaniu dialogu społecznego dwukrotnie protestowały jedynomyślnie Naczelna Rada Zatrudnienia (31.05 i 28.06), Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” (5.06) i OPZZ (15.06) a także Zarządy Regionów Pomorza Zachodniego, Podkarpacia, Małopolski, Ziemi Radomskiej, Środkowowschodniego, Dolnego Śląska i Podbeskidzia.

Przewodniczący Związku oraz Prezydium KK NSZZ „Solidarność” odbyło w tej sprawie spotkanie zarówno z prezydentem RP, premierem RP i Klubem PiS z początkiem lipca 2007r.

Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w latach 1994 – 2007 wypłacił około 3 mln wszystkich świadczeń (łącznie z powodzianami, odprawami górniczymi, odprawami dla pracowników przemysłu obronnego), w tym prawie 1 mln świadczeń z tytułu gwarantowanego wynagrodzenia za pracę, ponad 400 tys. odpraw pracowniczych i ochronił około 400 tys. miejsc pracy

ilość świadczeń pracowniczych wypłaconych z funduszu gwarantowanych świadczeń pracowniczych w latach 1994 2007

Lp.	Tytuł	Wykonanie 1994	Wykonanie 1995	Wykonanie 1996	Wykonanie 1997	Wykonanie 1998	Wykonanie 1999	Wykonanie 2000	Wykonanie 2001	Wykonanie 2002	Wykonanie 2003	Wykonanie 2004
1	Transfery na rzecz ludn. mieszkające się w należnościach, z tego:	28 876	88 724	213 093	227 531	185 770	560 684	436 923	373 847	354 208	187 332	94 121
2	Jednorazowe świadczenia z art. 4	17 132	20 810	27 100	40 329	67 005	168 417	88 130	57 933	x	x	x
3	Pożyczka z tyt. składki na ubezpiecz. społeczne	x	x	x	x	x	141 396	86 296	52 959	x	x	x
4	Jednoraz. odszkod. z tyt. wypadków przy pracy i chorób zawodowych	x	100	78	65	86	51	103	49	11	54	93
5	Gwarantow. wynagrodz za pracę	11 744	29 429	116 256	127 529	58 708	99 778	96 896	103 793	125 843	86 020	43 506
6	Składki na ubezpiecz. społecz. należne od pracod. i pracown.	x	x	x	x	x	55 794	57 976	48 726	94 015	51 198	27 757
7	Ekwiwalent pieniędzy za urlop wypocz.	x	10 285	18 222	15 437	13 966	22 367	23 326	27 843	29 759	3 184	385
8	Odszk.z art.36 (1) KP za skrócony okres wypowiedzenia.	x	5 369	8 596	4 608	7 401	11 025	10 686	9 764	9 677	1 294	42
9	Odprawa pieniężna z tyt. rozwiązania stos. pracy z przycz. dot. pracodawcy	x	17 428	33 731	26 080	28 178	45 129	53 500	52 960	61 882	44 071	22 060
10	Odszk. z art.7a z dn. 28.12.1989 za okres wypowiedzenia	x	5 303	9 110	13 483	10 426	16 727	20 010	19 820	33 021	1 511	278
11	Pozostałe tytuły	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

Lp.	Tytuł	Wykonanie 2005	Wykonanie 2006	Wykonanie 2007 r	Wykonanie łącznie 1994-2007
1	Transfery na rzecz ludn. mieszczące się w należnościach, z tego:	80 598	45 802	19 322	2 896 831
2	Jednorazowe świadczenia z art. 4	x	x	x	486 856
3	Pożyczka z tyt. składki na ubezpiecz. społeczne	x	x	x	280 651
4	Jednoraz. odszkod. z tyt. wypadków przy pracy i chorób zawodowych	9	x	x	699
5	Gwarantow. wynagrodz za pracę	39 311	21 415	7 997	968 225
6	Składki na ubezpiecz. społecz. należne od pracod. i pracown.	23 223	12 434	4 402	375 525
7	Ekwiwalent pieniędzy za urlop wypocz.	69	92	976	165 911
8	Odszk. z art.36 (1) KP za skrócony okres wypowiedzenia.	31	258	1 495	70 246
9	Odprawa pieniężna z tyt. rozwiązania stos. pracy z przycz. dot. pracodawcy	17 938	11 486	2 771	417 214
10	Odszk. z art.7a z dn. 28.12.1989 za okres wypowiedzenia	17	x	x	129 706
11	Pozostałe tytuły	x	*117	1 681	1 798

□ - 5 miesięcy 2007 r.

*) - art. 43

Źródło: Obliczenia własne

- bez powodzian + 47 265
- bez odpraw górniczych 2000 r.+2 221
- bez odpraw przemysłu obronnego 2000 r. + 2 842

Tabela nr 2**Ilość świadczeń pracowniczych wypłaconych z FGŚP w latach 2004 – 2007**

Lp	Treść	Wykonanie 2004	Wykonanie 2005	Wykonanie 2006	Wykonanie 5 m-cy 2007	Łącznie 2004-2007
1	Transfery na rzecz ludności mieszczące się w należnościach razem, w tym:	94 121	80 598	45 802	19 322	239 843
2	Jednorazowe odszkodowania (wyp. przy pr. chor. Zawodowe) **)	93	9	X	X	102
3	Gwarantowane wynagrodzenia za pracę	43 506	39 311	21 415	7 997	112 229
4	Ubezpieczenie społeczne należne od pracodawców *)	27 757	23 223	12 434	4 402	67 816
5	Ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy *)	385	69	92	976	1 522
6	Odszkodowanie za skrócony okres wypowiedzenia **)	42	31	258	1 495	1 826
7	Odprawa pieniężna z tyt. rozwiązania stosunku pracy	22 060	17 938	11 486	2 771	54 255
8	Odszkodowanie z art. 7a za okres wypowiedzenia**)	278	17	X	X	295
9	Art. 43 (przepis przejściowy)***)	x	x	117	1 681	1 798

Źródło: BK FGSP

*) – świadczenie zostało wprowadzone do katalogu świadczeń nowelizacją ustawy o ochronie roszczeń (...) z dniem 1.01.1999 r.**)

– świadczenie zostało zniesione z katalogu świadczeń nowelizacją ustawy o ochronie roszczeń (...)

***) – artykuł został wprowadzony ustawą o ochronie roszczeń (...) z dnia 13 lipca 2006 r.

Tabela nr 3

Ilość pracodawców korzystających ze świadczeń w latach 2004 – 2006

Rok	Firmy małe	Firmy średnie	Firmy duże	Razem
2004	717	453	139	1 309
2005	452	391	111	954
2006	339	218	78	635
Razem	1 508	1 062	328	2 898

Źródło: obliczenia własne.

W sumie w latach 1994 – 2006 z Funduszu skorzystało ponad 20 tys. pracodawców ze znaczną przewagą mikro, małych przedsiębiorstw oraz średnich.

FGŚP jest obsługiwany przez 321 pracowników, w tym przez 281 z wykształceniem wyższym i podyplomowym, przez sieć 16 Biur Terenowych i Biuro Krajowe FGŚP (36 zatrudnionych) ocenionych pozytywnie zarówno przez Naczelną Radę Zatrudnienia, Sejmowe Komisje i Najwyższą Izbę Kontroli.

Pokazując w pigułce osiągnięcia FGŚP stwierdzam, że jest on niezbędny zarówno dla pracowników, jak pracodawców, ale też dla rządu podczas kontynuacji transformacji ustrojowej i gospodarczej. Jest to również Fundusz solidarnościowy – pracodawców i pracowników utrzymywany w całości ze składek pracodawców (bez złotówki dotacji z budżetu państwa). Szkoda, że jest tylko jeden, bo powinno być więcej funduszy asekurowujących pracodawców w razie przejściowych trudności finansowych. Zarówno w genezie powstania i późniejszej działalności fundusz stanowił jeden z elementów państwa w zakresie tzw. ekonomii społecznej obok Funduszu Pracy, Agencji Rozwoju Przemysłu S.A., PARP-u.

Ostatnia nowelizacja, w postaci ustawy z 13 lipca 2006 o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. nr 6 p. 158, 1121) dostosowała stan prawny do dyrektywy unijnej 2202/74 lepiej chroniąc płace pracowników.

Dyrektor Biura Krajowego skoncentrował się w swojej pracy na utrzymaniu płynności finansowej funduszu, promocji usług funduszu oraz nad budową systemu

informatycznego i strategią rozwoju Funduszu do roku 2020, we współpracy z członkami Naczelnej Rady Zatrudnienia.

Dlaczego należy po raz kolejny zawalczyć o istnienie odrębności Funduszu? Bo, daleko nam do zakończenia podstawowych problemów restrukturyzacji i modernizacji gospodarki (dla części pracodawców oznacza to niewypłacalność, bankructwo, dla pracowników zwolnienia, często bez należnych wypłat i odpraw). Osłabienie koniunktury wzrostowa, (już obecnie polskie firmy są wypierane z Francji, z Niemiec), droższe kredyty, wysokim ryzykiem są ceny paliw, zakładany jest wzrost inflacji (blokada polskich towarów w Rosji) zmniejsza się pomoc publiczna państwa, zwolnieniami będzie grozić konkurencyjność wynikająca z gospodarki wiedzy i tak naprawdę, nie ma instytucji rzeczywiście wspomagającej pracodawców będących w przejściowych trudnościach finansowych, bo nawet FGŚP nie jest takim funduszem.

Koncepcja połączenia Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych musi budzić poważne wątpliwości. Fundusz Pracy jest Funduszem aktywizującym na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia z 20.04.2004 r. a FGŚP jest funduszem dezaktywizującym, zaspakajającym roszczenia pracownicze na podstawie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych.

Zgodnie z Konwencją MOP 173 nie ma żadnej możliwości dzielenia się składkami pracodawców, ani, z tych składek, tworzenia wspólnego worka (na wydatki np. w celu poratowania zadłużonego Funduszu Pracy czy wypłat dla protestujących pielęgniarek) bo ani jedna złotówka z FGŚP nie może być wypłacona poza ustawowy katalog wypłat. Racje NSZZ „Solidarność” w tej

kwestii potwierdził były wicepremier i minister finansów Leszek Balcerowicz, który pierwszy w latach 1998 – 2000 zamierzał połączyć oba Fundusze i musiał skapitulować. Fundusze zarządzane przez instytucje gwarancyjne, inne niż środki pochodzące ze Skarbu Państwa, mogą być przeznaczone wyłącznie do celu dla którego zostały zebrane (Zalecenie MOP 180 III pkt 82). Nie komentuję innych wątpliwości, bo projekt ustawy jest przygotowany „na kolanie” i bez uzasadnienia, ale obecnie FGŚP prowadzi ponad 11,5 tys. spraw sądowych majątkowych i windykacyjnych a wskazane w projekcie ustawy procedury przejmowania majątku FGŚP są niejasne. Kto inny wypłaca, kto inny windykuje. Brak też odpowiedzi w jaki sposób Minister Pracy (dysponent funduszu) będzie koordynował pracę osób „zajmujących się” (!?) roszczeniami w wojewódzkich urzędach pracy, podległych marszałkom województw?

Projekt nie przewiduje wszystkich skutków wejścia w życie proponowanych rozwiązań, zwłaszcza w zakresie przejmowania kompetencji, obowiązków. Nie polepsza standardów usług. Będzie przeszkodą w zakresie rozszerzenia zadań FGŚP takich jak, wydłużenie okresu wypłat, zwiększenie wartości wypłat czy rozszerzenie katalogu wypłat pracowniczych.

Zagraża również prawom pracowników FGŚP, na co zwrócił uwagę Rzecznik Praw Obywatelskich 5 lipca 2007 r. Poza tym przejściowo podroży koszt obsługi i informacji o „nowościach”.

W minionych latach zniszczono w Polsce system publicznych służb zatrudnienia, zlikwidowano Krajowy Urząd Pracy, osłabiono w rezultacie pośrednictwo pracy, doradztwo zawodowe, kluby pracy, policję zatrudnienia. Zahamowano rozwój inkubatorów przedsiębiorczości, lokalnych paktów rozwoju, podrożono absorpcję środków unijnych, nie zbudowano zintegrowanego systemu danych rynku pracy, osłabiono aktywną politykę rynku pracy, w tym Fundusz Pracy. Zmarnowano wiele złotych i wysiłku.

Czy teraz przyszła kolej na jedyny solidarnościowy paktowy, trójstronny i skuteczny fundusz chroniący płace pracowników? W imię czego, tego nie wiem, bo jeszcze raz piszę, że ani jedna złotówka z FGŚP nie może trafić na inne cele niż wypłaty dla pracowników, którzy stracili swoje miejsce pracy i dla których zabrakło wypłaty na życie.

• *Jacek Smagowicz - Gdańsk, 10 lipca 2007 r.*

EFEKTYWNOŚĆ AKTYWIZACJI ZAWODOWEJ BEZROBOTNYCH W 2006 R.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” otrzymała 29 maja 2007 r. resortowy raport z „Efektywności podstawowych form promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej bezrobotnych finansowanych z Funduszu Pracy w 2006 r.”. Opracowanie zawiera analizę efektywności wymienionych poniżej form pomocy bezrobotnym:

- szkoleń i przekwalifikowań bezrobotnych,
- zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych,

- zatrudnienia w ramach robót publicznych,
- aktywizacji w ramach prac społecznie użytecznych,
- odbywania przygotowania zawodowego w miejscu pracy,
- odbywania staży u pracodawców

W roku 2006 różnymi formami pomocy zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu objętych było 594 262 osób.

Forma aktywizacji	Liczba osób	Udział w %
Szkolenia	146 907	24,7
Prace interwencyjne	69 049	11,6
Roboty publiczne	32 672	5,5
Prace społecznie użyteczne	61 488	10,3
Przygotowanie zawodowe w miejscu pracy	58 300	9,8
Staże	169 105	28,5
Środki na utworzenie stanowisk pracy z tego:	56 741	9,6
Na podjęcie działalności gospodarczej	34 939	5,9
Wyposażenie i doposażenie stanowiska pracy	21 802	3,7
Ogółem	594 262	100,0

Efektywność kosztowa w 2006 r.

Rodzaj programu	Procent osób, które po zakończeniu udziału w programie uzyskały zatrudnienie lub pracę *	Kwota wydatkowana z FP (koszt) na jedną osobę, która po zakończeniu udziału w programie uzyskała zatrudnienie (pracę) - w zł.	Kwota wydatkowana z FP (koszt) na jedną osobę uczestniczącą w programie - w zł.
Szkolenia	45,1	2 911	1 271
Prace interwencyjne	72,2	4 869	3 186
Roboty publiczne	46,0	9 103	4 455
Prace społecznie użyteczne	35,0	1 285	416
Staże	51,1	8 458	3 973
Przygotowanie zawodowe w miejscu pracy	51,1	6 720	3 483
Środki na podjęcie działaln. gosp. przez bezrobotnych oraz refundacje doposażenia stanowiska pracy – łącznie	100,0	9 980	9 980
Razem	54,9	6 511	3 414

* kwota wydatkowana z FP na jedną osobę, która po zakończeniu udziału w programie uzyskała zatrudnienie (pracę) została ustalona jako iloraz łącznej kwoty wydatków poniesionych z Funduszu Pracy na finansowanie w 2006 r. danego (formy) aktywizacji zawodowej oraz liczby osób, które w okresie do 3 miesięcy od dnia zakończenia udziału w programie uzyskały zatrudnienie, inna pracę zarobkową lub podjęły działalność gospodarczą.

Szkolenia

W roku 2006 w programach szkoleń (przyuczanie do zawodu) w przekwalifikowaniu wzięło udział o **3 817 mniej niż w 2005 r.** co musi dziwić przy zwiększonych transzach finansowych i mniejszej liczbie bezrobotnych. Te dane oskarżają pracodawców i publiczne służby zatrudnienia.

Podstawowe dane dotyczące „szkoleń” w 2006 i 2005 r.

Lp	Wyszczególnienie	2006	2005
1	Wydatki na szkolenia (w tys. zł.)	186 672,5	174 590,1
2	Liczba osób uczestniczących w programie „szkolenia”	146 907	150 925
3	Liczba osób, które ukończyły szkolenie	142 062	147 837
4	Liczba osób, które uzyskały zatrudnienie po szkoleniu	64 132	54 378
5	Efektywność zatrudnieniowa (%) (Lp. 4:3)	45,1	36,8
6	Koszt uczestnictwa w programie (w zł.) (Lp. 1:2)	1 270,7	1 156,8
7	Koszt ponownego zatrudnienia (w zł.) (Lp. 1:4)	2 910,8	3 210,7

Prace interwencyjne

Podobnie jak w szkoleniach, w roku 2006 **uczestniczyło mniej** pracowników interwencyjnych niż w roku 2005.

Podstawowe dane dotyczące „prac interwencyjnych” w 2006 i 2005 r.

Lp	Wyszczególnienie	2006	2005
1	Wydatki na prace interwencyjne (w tys. zł.)	220 010,3	193 920,9
2	Liczba osób uczestniczących w programie „prace interwencyjne”	69 049	70 878
3	Liczba osób, które zakończyły udział w pracach interwencyjnych	62 543	60 517
4	Liczba osób, które uzyskały zatrudnienie po pracach interwen-	45 185	37 443

cyjnych			
5	Efektywność zatrudnieniowa (%) (Lp. 4:3)	72,2	62,0
6	Koszt uczestnictwa w programie (w zł) (Lp. 1:2)	3 186,3	2 736,0
7	Koszt ponownego zatrudnienia (w zł) (Lp. 1:4)	4 869,1	5 179,1

Roboty publiczne

W roku 2006 w programach „robót publicznych” uczestniczyło **aż 36 508** mniej bezrobotnych niż w roku 2005.

Podstawowe dane dotyczące „robót publicznych” w 2006 i 2005 r.

Lp	Wyszczególnienie	2006	2005
1	Wydatki na roboty publiczne (w tys. zł)	145563,6	294 20,7
2	Liczba osób uczestniczących w programie	32 672	69 180
3	Liczba osób które zakończyły udział w robotach publicznych	34 735	68 119
4	Liczba osób które uzyskały zatrudnienie po robotach publicznych	15 991	19 756
5	Efektywność zatrudnieniowa (%) (Lp. 4:3)	46,0	29,0
6	Koszt uczestnictwa w programie (w zł.) (Lp. 1:4)	4 455,3	4 254,4
7	Koszt ponownego zatrudnienia (w zł.) (Lp. 1:4)	9 102,8	14 897,8

Prace społecznie użyteczne.

Dane nieporównywalne (nowa forma pomocy bezrobotnym).

Podstawowe dane dotyczące prac społecznie użytecznych w 2006 r.

Lp	Wyszczególnienie	2006
1	Wydatki na prace społecznie użyteczne (w tys. zł)	25 582,9
2	Liczba osób uczestniczących w pracach społecznie użytecznych	61 488
3	Liczba osób, które ukończyły prace społecznie użyteczne	56 900
4	Liczba osób które uzyskały zatrudnienie po pracach społecz. użytecznych	19 914
5	Efektywność zatrudnieniowa (%) (Lp. 4:3)	5,0
6	Koszt uczestnictwa w programie (w zł.) (Lp. 1:2)	416,1
7	Koszt ponownego zatrudnienia (w zł.) (Lp. 1:4)	1 284,7

Przygotowanie zawodowe w miejscu pracy

W tej formie pomocy wzięło udział aż ponad 8 tys. osób mniej niż w 2005 roku.

Podstawowe dane dotyczące „przygotowania zawodowego w miejscu pracy” w 2006 i 2005 r.

Lp	Wyszczególnienie	2006	2005
1	Wydatki na przygotowanie zawodowe w miejscu pracy (w tys. zł)	203 079,5	193 606,3
2	Liczba osób uczestniczących w przygotowaniu zawodowym w miejscu pracy	58 300	66 962
3	Liczba osób które ukończyły przygotowanie zawodowe w miejscu pracy	59 151	48 621
4	Liczba osób które uzyskały zatrudnienie po przygotowaniu zawodowym w miejscu pracy	30 219	22 417
5	Efektywność zatrudnieniowa (%) (Lp. 4:3)	51,1	46,1
6	Koszt uczestnictwa w programie (w zł.) (Lp. 1:2)	3 483,4	2 891,3
7	Koszt ponownego zatrudnienia (w zł.) (Lp. 1:4)	6 720,3	8 636,6

Staże

Ta forma pomocy miała tendencję wzrostową.

Podstawowe dane dotyczące „staży” w 2006 i 2005 r.

Lp	Wyszczególnienie	2006	2005
1	Wydatki na staże (w tys. zł)	671 898,2	600 721,1
2	Liczba osób uczestniczących w stażach	169 105	162 729
3	Liczba osób które ukończyły staże	155 602	135 652
4	Liczba osób które uzyskały zatrudnienie po stażach	79 441	62 535

5	Efektywność zatrudnieniowa (%) (Lp. 4:3)	51,1	46,2
6	Koszt uczestnictwa w programie (w zł.) (Lp. 1:2)	3 973,3	3 691,5
7	Koszt ponownego zatrudnienia (w zł.) (Lp. 1:4)	8 457,8	9 606,2

Dla pełności obrazu podaję poniżej efektywność programów rynku pracy w województwach w roku 2006.

Wyszczególnienie	Liczba osób które zakończyły udział w programie	Wydatki na realizację programów w tys. zł (kasowo)	Koszt aktywizacji jednej osoby w zł.
Polska	567 734	2 028 981,8	3 414,3
Dolnośląskie	47 645	170 480,5	3 381,0
Kujawsko – pomorskie	48 054	154 161,4	3 042,0
Lubelskie	31 389	115 474,1	3 701,8
Lubuskie	23 009	64 549,7	2 845,4
Łódzkie	37 370	143 800,1	3 514,3
Małopolskie	31 157	113 148,4	3 392,5
Mazowieckie	56 873	218 283,1	3 585,3
Opolskie	21 028	48 004,2	2 346,0
Podkarpackie	30 116	117 486,3	3 718,5
Podlaskie	15 444	54 860,2	3 282,5
Pomorskie	33 285	122 875,8	3 659,0
Śląskie	52 730	191 805,4	3 506,9
Świętokrzyskie	24 564	92 222,2	3 597,8
Warmińsko – mazurskie	36 396	125 905,2	3 484,6
Wielkopolskie	45 046	156 615,6	3 372,5
Zachodnio - pomorskie	33 628	139 309,6	3 583,3

Liczba osób zatrudnionych w 2006 roku po programach realizowanych w ramach aktywnych form.

Wyszczególnienie	Szkolenia	Prace interwenc.	Roboty publiczne	Prace społ. użyteczne	Staże	Przygot. do zawodu w m. pracy	Środki na podjęcie działań gospodarcz.	Doposażenie i wyposażenie stan. pracy	OGÓŁEM
Polska	64 132	45 185	15 991	19 914	79 441	30 219	34 939	21 802	311 623
Dolnośląskie	4 892	2 842	1 353	1 295	5 933	3 302	2 562	1 484	23 663
Kujawsko – pomorskie	5 028	2 935	3 056	2 215	5 047	3 323	2 060	1 708	25 372
Lubelskie	3 059	2 526	545	153	5 237	2 737	1 816	558	16 631
Lubuskie	1 933	2 176	624	2 156	2 878	1 464	1 174	979	13 384
Łódzkie	5 033	2 703	862	526	5 713	1 894	2 966	2 273	21 970
Małopolskie	3 492	2 477	807	541	4 647	1 731	2 437	1 064	17 196
Mazowieckie	6 400	4 350	783	173	7 334	2 039	4 454	857	26 390
Opolskie	1 600	549	275	5 341	1 696	351	936	628	11 376
Podkarpackie	3 387	3 961	396	556	3 978	1 363	1 544	2 015	17 200
Podlaskie	1 809	1 735	539	554	2 502	543	658	526	8 866
Pomorskie	5 101	3 941	344	1 334	3 906	1 109	2 262	1 930	19 927
Śląskie	7 532	2 709	869	776	9 965	2 665	3 388	1 514	29 418
Świętokrzyskie	1 588	2 548	345	216	4 401	1 222	1 483	1 127	12 930
Warmińsko – mazurskie	3 579	4 098	1 668	1 868	4 721	1 500	1 981	1 459	20 874
Wielkopolskie	5 730	2 797	1 258	688	7 899	3 084	3 427	2 170	27 053
Zachodnio - pomorskie	3 969	2 838	2 267	1 522	3 584	1 892	1 791	1 510	19 373

Do 594 262 objętych pomocą z Funduszu Pracy w roku 2006 należy dodać 26 974 osób, które skorzystały z pomocy Funduszu Pracy m.in. z tytułu refundacji kosztów przejazdu i zakwaterowania, stypendiów, pożyczek na szkolenia, zwrotu kosztów opieki nad dzieckiem a nie zostały objęte analizą resortu pracy.

Ponadto zwracam uwagę na utworzenie (i ujęte w analizie) 56 741 dodatkowych miejsc pracy dla bezrobotnych w postaci przyznanych środków na podjęcie działalności gospodarczej (34 939) oraz na refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy pracodawców (21 802). Są to najlepsze miejsca pracy, ale wyniki są mi-

zerne w stosunku do wielkości bezrobocia zarejestrowanego.

Zwraca też uwagę całkowity brak efektywności zatrudnieniowej grup szczególnego ryzyka bezrobotnych ujętych w art. 49 ustawy o promocji zatrudnienia, w tym bardzo niskich efektów w likwidacji bezrobocia długotrwałego i osób powyżej 50 roku życia. Brak jest odpowiedzi czy środki Funduszu Pracy zgodnie z Wytocznymi Rady WE z 12 lipca 2005 dla polityki zatrudnienia zapewniły każdej osobie bezrobotnej możliwość rozpoczęcia na nowo życia zawodowego przed upływem 6 miesięcy pozostawania bez pracy w przypadku młodzieży i 12 miesięcy w przypadku doro-

ślących. Niestety nie ma analizy efektywności wpompowanych środków z Europejskiego Funduszu Socjalnego w wysokości 661 642 tys. zł. do Funduszu Pracy, co myślę, będzie uzupełnione w kolejnym raporcie Resortu Pracy.

Wszystkie dane w tabelkach są przygotowane przez Departament Funduszy MPiPS jako kontynuacja wniosków NSZZ „Solidarność” i Naczelnej Rady Zatrudnienia z lat 1998 – 2000, a cały raport przygotował dyrektor Krzysztof Kaczmarek.

• *Jacek Smagowicz - Gdańsk, 10 lipca 2007 r.*

KRAJOWY PROGRAM REFORM ZA ROK 2007 I NA LATA 2008 -11

Ministerstwo Gospodarki odpowiedzialne za realizację odnowionej Strategii Lizbońskiej zorganizowało spotkanie 23 lipca br., mające na celu, prezentację założeń do projektu „Raportu za rok 2007 z realizacji Krajowego Programu Reform na lata 2005 – 2008” oraz przedłożenie harmonogramu i organizację prac nad projektem nowego Krajowego Programu Reform na lata 2008 – 2011.

W imieniu Ministra obrady prowadziła Aneta Wilmańska, która przedstawiła najważniejsze działania KPR w roku 2007 w poszczególnych obszarach, takie jak: nowa ustawa o finansach publicznych (!?), obniżka pozapłacowych kosztów pracy, program reformy regulacji, wdrożenie zasad TPA w energetyce, wzrost pożyczek dla MSP, usprawnienie absorpcji środków unijnych, telepracę do kodeksu pracy, elektroniczną technikę udzielania zamówień publicznych, reformę publicznych służb zatrudnienia(!?).

Równocześnie p. A. Wilmańska przyznała, że nie wykonano reformy ubezpieczeń społecznych rolników, ułatwień w regulacji działalności gospodarczej, strategii uczenia się przez rok życia, reformy systemu finansowania jst. W tej części wykazałem, że wbrew Strategii Lizbońskiej, Zintegrowanym Wytocznym, Strategii Roz-

woju Kraju, Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia i oczywiście KPR nie umiemy tworzyć nowych miejsc pracy ani dla młodzieży ani dla długotrwale bezrobotnych ani dla seniorów. Nie umiemy też rozwiązywać konfliktów społecznych (zdrowie), nie ma efektywnego codziennego dialogu partnerskiego. Nie ma też o czym rozmawiać językiem konkretnym, bo nadal nie ma zintegrowanego systemu danych w wielu obszarach gospodarki i rynku pracy (czego dowodem są braki we wskaźnikach KPR). Nadal brak jest skutecznej, aktywnej polityki państwa na rynku pracy, w efekcie czego obsłużono o 200 tys. osób mniej niż planowano (przy większej ilości pieniędzy). Niezrealizowana jest zasada 6 miesięcy (dla młodych) i 12 miesięcy (dla starych) jako okres objęcia indywidualną pomocą przez powiatowe urzędy pracy w przypadku bezrobocia. Tak naprawdę nie jest znana liczba kredytobiorców z mikro i małych przedsiębiorstw, wbrew zapisowi, że ogólnie wzrosło!

Jest oczywiste, że zakwestionowałem projekt ustawy o finansach publicznych, m.in. z powodu pomysłu połączenia Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z Funduszem Pracy, pseudoreformę publicznych służb zatrudnienia, ślimacze tempo wdrażania standardów usług publicznych służb zatrudnienia.

Do rekomendacji na rok 2008 zgłosiłem konieczność monitorowania (dodatkowo) obszarów kształcenia ustawicznego pracowników, emigracji i migracji oraz przeciwdziałania szarej strefie. Zgłosiłem również, aby wszystkie rodzaje prac atypowych były objęte ochroną kodeksu pracy i aby ograniczono wzrost prac krótkoterminowych, a także aby szkolenia kończyły się certyfikatami przydatnymi na rynku pracy.

W drugim punkcie obrad zakwestionowałem kontynuację pseudoreformy publicznych służb zatrudnienia, brak realizacji obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia i propozycje obniżenia składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Natomiast do rekomendacji dla KPR 2008-11 w ramach działań makro wniosłem o zakończenie prac nad strategią państwa wobec migracji i emigracji, o przeciwdziałanie szarej strefie, wykorzystania EURO-12 oraz monitoring warunków życia w wielkich miastach (szczególnie w zakresie młodych rodzin i starszych ludzi, wyrzucanych z mieszkań – grabieżcza polityka czynszowa).

W zakresie działań makro zgłosiłem konieczność pogłębienia pomocy państwa dla uczciwych pracodawców, zatrudniających i szkolących pracowników, a także

zwiększenia pomocy kredytowej dla przedsiębiorców mikro i firm rodzinnych.

W zakresie rynku pracy postulowałem rzeczywistą reformę publicznych służb zatrudnienia, większą ochronę pracowników przed zwolnieniami, stworzenie atrakcyjnego systemu szkoleń pracowników (ulgi), poprawę zabezpieczenia społecznego – wyższa minimalna płaca, wzrost płac, obowiązkowe ubezpieczenie od ryzyka od bezrobocia, ubezpieczeniowy FGŚP, ratyfikacje konwencji MOP, (kodeksowych i zatrudnieniowych) a także utworzenie niezależnego obserwatorium warunków pracy i jakości życia przy TKS-G.

W odpowiedzi na przedstawiony przez Ministra Gospodarki harmonogram prac grupy roboczej do opracowania KPR na lata 2008 -11 zwróciłem się do Ministerstwa Gospodarki o poszerzenie zespołu przez przedstawicieli związków zawodowych w trybie oficjalnego zaproszenia. Osobiście jestem do dyspozycji, ale pod warunkiem poważnego traktowania opinii partnerów społecznych, a więc inaczej niż do tej pory.

• *Jacek Smagowicz - Gdańsk, 24 lipca 2007 r.*

KOMITET KOORDYNACYJNY NSRO 2007 – 13

Pierwsze posiedzenie Komitetu Koordynacyjnego Narodowych Strategii Ram Odniesienia na lata 2007 – 13 pod przewodnictwem Ministra Rozwoju Regionalnego Grażyny Gęsickiej odbyło się 3 sierpnia br.

Komitet (jeszcze nie w pełnym składzie) z marszu przyjął informację o zadaniach i trybie prac. Podstawą działania Komitetu jest ustawa z 8 sierpnia 1996 r o Radzie Ministrów i zarządzenie Nr 6 Ministra Rozwoju Regionalnego Nr 6 z 11 listopada 2007 r .

Do zadań Komitetu należy m.in.:

- monitorowanie realizacji NSRO na lata 2007 i 13 oraz poszczególnych programów operacyjnych na podstawie raportów i sprawozdań,

- monitoring spójności polityk w zakresie konkurencyjności, wspólnej polityki rolnej i rybackiej z polityką spójności i innymi politykami rozwojowymi, w tym regionalnych programów operacyjnych,
- przedstawianie wniosków i rekomendacji corocznych, w tym w zakresie wdrażania polityk horyzontalnych,
- zapewnienie zgodności programów operacyjnych ze Strategią Rozwoju Kraju 2007 – 2015,
- opiniowanie działań naprawczych programów operacyjnych,
- opiniowanie i zatwierdzanie przesunięć środków pomiędzy programami operacyjnymi oraz podziału środków krajowej rezerwy wykonania.

Również z marszu Komitet przyjął regulamin z bardzo ostrą procedurą (dwie nieobecności powodują utratę miejsca organizacji w składzie Komitetu). Komitet może tworzyć grupy i zespoły robocze ad hoc w składzie, których mogą uczestniczyć osoby powoływane spoza Komitetu. Komitet zbiera się przynajmniej dwa razy w roku (drugie posiedzenie zaplanowano z początkiem grudnia br.). Na mocy decyzji Prezydium KK z 15 maja br. NSZZ „Solidarność” w Komitecie reprezentuje niżej podpisany.

W kolejnym punkcie obrad Komitet przyjął informację wiceministra rozwoju regionalnego Jerzego Kwiecińskiego z przebiegu procesu negocjacji dokumentów programowych na lata 2007 – 13 w ramach NSRO (kopie tego raportu przesłałem do wszystkich Zarządów Regionów i Sekretariatów Branżowych). Proces negocjacji NSRO oraz programów operacyjnych w tym regionalnych prowadzone były na podstawie Wytycznych MRR nr 1 zgodnie z trybem określonym przez Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności. W wyniku negocjacji wszystkie programy centralne oraz regionalne (za wyjątkiem zachodniopomorskiego) zostały przesłane Komisji Europejskiej. Nadal będą toczyć się negocjacje w sierpniu i wrześniu nad uzupełnieniem programów regionalnych, po czym zostaną wprowadzone do systemu informatycznego jako całość oficjalnej propozycji strony polskiej w oczekiwaniu na decyzje zatwierdzające. (zatwierdzono już PO Pomoc Techniczna, PO Kapitał Ludzki będzie zatwierdzony we wrześniu, pozostałe później).

Prace negocjacyjne to ciężki wysiłek Ministra Rozwoju Regionalnego i samorządów terytorialnych ale i sukces, bo Polska znalazła się w pierwszej dziesiątce państw, których NSRO zostały przyjęte do zatwierdzenia. Polska jest też w czołówce

ilości programów operacyjnych po Włoszech, Hiszpanii, Francji i Niemczech oraz liderem w zakresie zadeklarowanych środków z Unii Europejskiej – na kwotę ponad 67 mld euro.

Ponieważ wspólna polityka rolna i rybacka będą obsługiwane przez Europejski Fundusz Rolny Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i Europejski Fundusz Rybacki (EFR) przedstawiciele Ministerstw Rolnictwa i Rozwoju Wsi, oraz Gospodarki Morskiej przedstawili stan negocjacji programów rozwoju obszarów wiejskich i rybołówstwa w postaci kontynuacji strategii sprzed wejścia Polski do UE (m.in. we wrześniu będzie powołany Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich).

Ostatnim punktem obrad KM NSRO był dokument nazwany „Linie demarkacyjne pomiędzy Programami Operacyjnymi Polityki Spójności, Wspólnej Polityki Rolnej i Wspólnej Polityki Rybackiej”. Dokument powstał w celu wyeliminowania ewentualnego nakładania się interwencji poszczególnych programów operacyjnych współfinansowanych z różnych funduszy. Dokument bardzo szczegółowo określa kryteria rozgraniczające zasięg terytorialny działań, wartość i typ projektów, rodzaj beneficjentów. Został wypracowany przez wszystkie instytucje zaangażowane w programowanie rozwoju na lata 2007 – 13.

Mimo, że dokument jest sukcesem strony polskiej Komitet Koordynujący nie przyjął go w przedłożonej postaci wnosząc o dodatkowy czas na głębszą analizę i ewentualne poprawki.

(Dokument ten przesłałem do wszystkich Zarządów Regionów i Sekretariatów Krajowych Branż w tym celu, a całość obrad komitetu Koordynacyjnego, wraz z materiałami przedłożyłem Prezydium Komisji Krajowej 7 sierpnia br).

• *Jacek Smagowicz - Gdańsk, 7 sierpnia 2007 r*

SZKOLENIA ZWIĄZKOWE

ROZWÓJ ZWIĄZKU

Pięć szkoleń w kwidzyńskim oddziale Regionu Elbląskiego

W siedzibie Oddziału NSZZ „Solidarność” w Kwidzynie odbyło się pięć szkoleń podstawowych dla działaczy komisji zakładowych i międzyzakładowych. W sumie udział w nich wzięło około sześćdziesięciu osób. Wszystkie szkolenia zakończyły się pisaniem przez uczestników planów rozwoju ich macierzystych organizacji.

Zajęcia prowadzili pracownicy działu szkoleń Komisji Krajowej: Jan Plata-Przechlewski (18 i 19 czerwca) oraz Agnieszka Rybczyńska (20-22 czerwca).

- jpp

Region Rzeszowski – analiza po pół roku oraz dalsze plany

W dniach 21, 22 i 23 czerwca 2007 r., w ośrodku stadniny koni „Janczar” w Pstrągowej k. Rzeszowa, odbyły się trzy jednodniowe spotkania dla – przeszkolonych wcześniej w zakresie szkolenia podstawowego – przedstawicieli ok. 50 organizacji zakładowych. Każde z tych spotkań dotyczyło kwestii rozwoju związku. Prowadzili je Elżbieta Wielg i Janusz Zabiega z krajowego działu szkoleń.

Na początku spotkania przypomniano najważniejsze elementy szkolenia

podstawowego i omawiano wyniki realizacji planów rozwoju napisanych podczas szkoleń podstawowych – realizowanych na koniec poprzedniego i początku tego roku. Następnie uczestnicy analizowali najważniejsze problemy, jakie wynikły podczas realizacji założonych planów. Uzyskane wnioski wykorzystywano podczas pisania kontynuacji planów rozwoju, sięgających teraz końca bieżącego roku.

- JZ

KADRA

Kolejna grupa przyszłych trenerów

W dniach 25-29 czerwca 2007 r., w Centrum Szkoleniowym „Dał” na gdańskim Przymorzu, rozpoczęła się kolejna tura szkolenia metodycznego dla przyszłych trenerów związkowych. Dla piętnastoosobowej grupy uczestników zajęcia prowadzili krajowi metodycy: Elżbieta Wielg, Jan Plata-Przechlewski, Janusz Zabiega.

Druga, w większej mierze poświęcona praktyce, część szkolenia zaplanowana jest – podobnie jak w przypadku tury poprzedniej („sobieszewskiej”) – na wrzesień tego roku.

- jpp

INFORMACJE RÓŻNE

PIELGRZYMKA LUDZI PRACY

Duszpasterz Ludzi Pracy, abp Tadeusz Gocłowski zaprasza na 25. Pielgrzymkę Ludzi Pracy.

Do Ludzi Pracy na XXV Ogólnopolską Pielgrzymkę na Jasną Górę w dniach 15 i 16 września 2007 r.

Drodzy Siostry i Bracia! Ludzie Pracy w całej Polsce! Drodzy Duszpasterze Ludzi Pracy!

To już dwudziesta piąta pielgrzymka Ludzi Pracy na Jasną Górę. Były różne okoliczności, które towarzyszyły naszemu pielgrzymowaniu. Pierwszej i Drugiej Pielgrzymce przewodniczył Sługa Boży Ks. Jerzy Popiełuszko. Gdy padł zamęczony przez oprawców komunistycznych ruch pielgrzymkowy jeszcze się spotęgował. Ksiądz Jerzy wspierał nas z nieba. Pielgrzymka wrześniowa stawała się głównym wydarzeniem podczas którego Ludzie Pracy, zwłaszcza skupieni pod sztandarami "Solidarności" mieli jedyną okazję by zamaniestować swą jedność i determinację w walce o wolność Ojczyzny, godność człowieka pracy i prawa pracownicze. Wiedzieli to ówczesni przywódcy i protestowali przeciw tym pielgrzymkom, a nas to mobilizowało do jeszcze większej stanowczości. Nigdy jednak ta pielgrzymka nie traciła charakteru religijnego i przybywaliśmy na Jasną Górę do Maryi Matki Miłości i Sprawiedliwości Społecznej - Królowej Polski.

Po odzyskaniu wolności Państwa nasze pielgrzymowanie nabierało nowych motywacji, bo prawa pracownicze, a nade wszystko prawo do godnej pracy było zawsze nam bliskie. Towarzyszyły nam wspomnienia dramatycznych wydarzeń, o których nigdy nie wolno nam zapomnieć. Modliliśmy się za tych, którzy ginęli na Wy-

brzeżu, którym odebrano życie w Poznaniu i w Radomiu, których rozstrzelano w kopalni Wujek, a w tym roku w XXV rocznicę komunistycznej zbrodni pragniemy wspomnieć robotników Zagłębia Lubńskiego.

Przez wiele lat przewodniczył naszej pielgrzymce Ksiądz Kardynał Henryk Gulbinowicz - długoletni duszpasterz Ludzi Pracy, Organizator Kongresu Ludzi Pracy we Wrocławiu. Będzie z nami i w tym roku w czasie XXV-tej Pielgrzymki. Słowo Boże wygłosi Biskup Legnicki, pasterz tej części piastowskiej ziemi na której przed 25-ciu laty w Lubinie ginęli z rąk komunistów nasi bracia walczący pod Sztandarami "Solidarności" o godność człowieka.

Naród pielgrzymuje na Jasną Górę w różnych intencjach. Jesteśmy z tego dumni przed światem, który coraz bardziej zapomina o Bogu. Ale pielgrzymka Ludzi Pracy jest czymś wyjątkowym w skali światowej. W każdym roku mamy nowe intencje, bo bogata i niekiedy trudna jest codzienna rzeczywistość. W tym roku modlić się będziemy o prawo do godnej pracy, o godne wynagrodzenie, o czym przypomnieli ostatnio lekarze i pielęgniarki, ale również o więź z własnym narodem młodych Polaków, którym powinniśmy zapewnić pracę i godne życie we własnej Ojczyźnie.

Zapraszamy na Jasną Górę osoby odpowiedzialne za gospodarkę kraju, przedsiębiorców i wszystkich Ludzi Pracy. Kochamy Ojczyznę i chcemy jej służyć. Ale Ojczyzna, jak Matka musi zapewnić nam godne życie. To nasza wspólna sprawa.

• *Abp Tadeusz Gocłowski Metropolita Gdański, Krajowy Duszpasterz Ludzi Pracy- Gdańsk, dnia 16 lipca 2007 r.*

PROGRAM XXV Ogólnopolskiej Pielgrzymki Ludzi Pracy na Jasną Górę 15 i 16 września 2007 r.

15 września 2006 r. - sobota

- Godz. 15.00 - Otwarcie punktu informacyjnego na Jasnej Górze. Obsługują Duszpasterze Ludzi Pracy z Archidiecezji Częstochowskiej. Pielgrzymi noclegi zamawiają indywidualnie.
- Godz. 19.00 - Msza święta na Szczycie. Odprawia i homilię wygłosi Ks. Biskup Stefan Cichy - Biskup Legnicki. Powitanie przed Mszą św. - Ojcowie Paulini.
- Po Mszy św. - Apel Jasnogórski w Cudownej Kaplicy - Metropolita Gdański
- Po Apelu - Droga Krzyżowa na Wałach. Przewodniczy: Duszpasterz Diecezji Legnickiej. Rozważania prowadzą przy poszczególnych stacjach przedstawiciele Duszpasterstwa Ludzi Pracy z Zagłębia Lubńskiego. Rozważania trwają nie dłużej niż 3 minuty przy każdej Stacji.

16 września 2007 r. - niedziela

- Godz. 24.00 - Msza święta w Bazylice. Celebrują pod przewodnictwem Ks. Prałata Witolda Andrzejewskiego Duszpasterze Ludzi Pracy. Ksiądz Prałat wygłosi również kazanie.
- Godz. 1.00 - 5.00 - Czuwanie przed Cudownym Obrazem Matki Bożej
- Godz. 9.30 Wykład ze Szczytu Jasnogórskiego, który wygłosi Pan Prof. Mieczysław Janowski, eurodeputowany. Temat: "Historyczna rola Pielgrzymki Ludzi Pracy na tle procesu przemian".
- Godz. 11.00 - UROCZYSTA SUMA - koncelebrują Duszpasterze Ludzi Pracy. Przewodniczy Kardynał Henryk Gulbinowicz. Homilia; Biskup Stefan Cichy z Legnicy.

CO MOŻE INSPEKTOR?

1 lipca 2007 weszły w życie nowe przepisy dotyczące funkcjonowania Państwowej Inspekcji Pracy.

Obowiązująca od dnia 01 lipca 2007 r. nowa regulacja - ustawa o Państwowej Inspekcji Pracy z dnia 13 kwietnia 2007r., nie zmieniła zakresu podległości, struktury, ani zasadniczo zakresu zadań powierzonych tejże instytucji.

Państwowa Inspekcja Pracy przy realizacji swoich zadań współdziała z:

- związkami zawodowymi;
 - organizacjami pracodawców;
 - organami samorządu załogi;
 - radami pracowników;
 - społeczną inspekcją pracy;
 - organami samorządu terytorialnego;
 - organami administracji państwowej.
- I tak, właściwe organy Państwowej Inspekcji Pracy dalej są odpowiednio uprawnione, w razie stwierdzenia naruszenia przepisów prawa pracy lub przepisów dotyczących legalności zatrudnienia, do nakazania:
- pracodawcy wypłaty należnego wynagrodzenia za pracę, a także innego świadczenia przysługującego pracownikowi, a nakazy w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu;
 - zaprzestania prowadzenia działalności bądź działalności określonego rodzaju, w przypadku stwierdzenia, że stan bezpieczeństwa i higieny pracy zagraża życiu lub zdrowiu pracowników lub osób fizycznych wykonujących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy, w tym osób wykonujących na własny rachunek działalność gospodarczą;
 - usunięcia stwierdzonych uchybień w ustalonym terminie w przypadku, gdy

naruszenie dotyczy przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy;

- oraz wstrzymania prac lub działalności, gdy naruszenie powoduje bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia pracowników lub innych osób wykonujących te prace lub prowadzących działalność; skierowania do innych prac pracowników lub innych osób dopuszczonych do pracy wbrew obowiązującym przepisom przy pracach wzbronionych, szkodliwych lub niebezpiecznych albo pracowników lub innych osób dopuszczonych do pracy przy pracach niebezpiecznych, jeżeli pracownicy ci lub osoby nie posiadają odpowiednich kwalifikacji, co podlega natychmiastowemu wykonaniu;
- wstrzymania eksploatacji maszyny urządzeń w sytuacji, gdy ich eksploatacja powoduje bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, nakazy w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu;
- ustalenia, w określonym terminie, okoliczności i przyczyn wypadku;
- skierowania wystąpienia, w razie stwierdzenia innych naruszeń, o ich usunięcie, a także o wyciągnięcie konsekwencji w stosunku do osób winnych zaniedbań;
- zakazania wykonywania pracy lub prowadzenia działalności w miejscach, w których stan warunków pracy stanowi bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, przy czym nakazy w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Kontroli Państwowej Inspekcji Pracy podlegają pracodawcy, a w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz kontroli legalności zatrudnienia nawet przedsiębiorcy - niebędący pracodawcami, na rzecz których jest świadczona praca przez osoby fizyczne, w tym przez osoby wykonujące na własny rachunek działalność gospodarczą, bez względu na podstawę świadczenia tej pracy.

Postępowanie kontrolne mające na celu ustalenie stanu faktycznego w zakresie przestrzegania prawa pracy, w szcze-

gólności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, a także przepisów dotyczących legalności zatrudnienia oraz udokumentowanie dokonanych ustaleń przeprowadzają inspektorzy pracy, działający w ramach właściwości terytorialnej okręgowych inspektoratów pracy. Główny Inspektor Pracy ma jednak prawo do wyznaczenia danego inspektora pracy, by wykonywał określone czynności kontrolne i stosował dopuszczalne środki prawne na obszarze działania Innego okręgowego inspektoratu pracy, a nawet poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem, iż dany stosunek pracy podlega przepisom polskiego prawa pracy.

W toku wykonywania czynności kontrolnych inspektor pracy powinien współdziałać także ze związkami zawodowymi, organami samorządu załogi, radami pracowników i społeczną inspekcją pracy, a polegać to powinno przede wszystkim na informowaniu o tematyce i zakresie przeprowadzanej kontroli, analizowaniu zgłoszonych uwag i spostrzeżeń, informowaniu o wynikach kontroli i podjętych decyzjach, czy też udzielaniu porad i informacji z zakresu prawa pracy.

Wykonując czynności kontrolne inspektor pracy może:

- wchodzić swobodnie na teren oraz do obiektów i pomieszczeń podmiotu kontrolowanego;
- żądać przedłożenia akt osobowych i wszelkich dokumentów związanych z wykonywaniem pracy przez pracowników lub osoby świadczące pracę na innej podstawie niż stosunek pracy;
- przeprowadzać oględziny obiektów, pomieszczeń, stanowisk pracy, maszyn i urządzeń oraz przebiegu procesów technologicznych i pracy;
- żądać od podmiotu kontrolowanego oraz od wszystkich pracowników lub osób, które są lub były zatrudnione albo, które wykonują lub wykonywały pracę na jego rzecz na innej podstawie niż stosunek pracy, w tym osób wykonujących na własny rachunek działalność gospodarczą, pisemnych i ustnych informacji w sprawach objętych kontrolą oraz wzywania i przesłuchiwania tych

osób w związku z przeprowadzaną kontrolą;

- żądać okazania dokumentów dotyczących budowy, przebudowy lub modernizacji oraz uruchomienia zakładu pracy, planów i rysunków technicznych, dokumentacji technicznej i technologicznej, wyników ekspertyz, badań i pomiarów dotyczących produkcji bądź innej działalności podmiotu kontrolowanego, jak również dostarczenia mu próbek surowców i materiałów używanych, wytwarzanych lub powstających w toku produkcji, w ilości niezbędnej do przeprowadzenia analiz lub badań, gdy mają one związek z przeprowadzaną kontrolą;
- zapoznać się z decyzjami wydanymi przez inne organy kontroli i nadzoru nad warunkami pracy oraz ich realizacją;
- utrzymywać przebieg i wyniki oględzin za pomocą aparatury i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku;
- wykonywać niezbędne dla celów kontroli odpisy lub wyciągi z dokumentów, jak również zestawienia i obliczenia sporządzanych na podstawie dokumentów, a w razie potrzeby żądać ich od podmiotu kontrolowanego;
- co też bardzo istotne, sprawdzać tożsamość osób wykonujących pracę lub przebywających na terenie podmiotu kontrolowanego, przesłuchiwać te osoby, czy też żądać oświadczeń w sprawie legalności zatrudnienia lub prowadzenia innej działalności zarobkowej;
- korzystać z pomocy biegłych i specjalistów oraz akredytowanych laboratoriów.

W przypadku, gdy pracownik obawia się, że udzielenie inspektorowi pracy informacji w sprawach objętych kontrolą mogłoby narazić go na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu udzielenia tych informacji, może żądać od inspektora pracy wydania postanowienia o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości, które pozostają wtedy wyłącznie do wiadomości inspek-

tora pracy. Na przykład protokół przesłuchania udostępnia się pracodawcy tylko w sposób uniemożliwiający ujawnienie danych osobowych pracownika.

Inspektorzy pracy mogą, po okazaniu legitymacji i stosownego upoważnienia (wydanego przez Głównego Inspektora Pracy lub okręgowego inspektora pracy) lub nawet bez niego (doręczając wtedy takowe kontrolowanemu w terminie 7 dni od rozpoczęcia kontroli), przeprowadzać, nawet bez uprzedzenia i o każdej porze dnia i nocy, kontrole przestrzegania przepisów prawa pracy, w szczególności stanu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przestrzegania przepisów dotyczących legalności zatrudnienia.

Co do zasady inspektor pracy, przed podjęciem czynności kontrolnych, powinien zgłosić swoją obecność podmiotowi kontrolowanemu, jednak ustawodawca dopuszcza odstępianie od tego, gdy zgłoszenie to mogłoby mieć wpływ na wynik kontroli. Inspektor może swobodnie poruszać się po terenie podmiotu kontrolowanego i nie obejmują go obowiązki w zakresie uzyskiwania przepustek, jak i zwolniony jest od rewizji osobistej, nawet, jeżeli przewiduje ją wewnętrzny regulamin podmiotu kontrolowanego.

Kontrolowany ma obowiązek zapewnić inspektorowi pracy warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a w szczególności niezwłocznie przedstawić żądane dokumenty i materiały, zapewnić terminowe udzielanie informacji przez wskazane osoby, udostępnić urządzenia techniczne oraz, w miarę możliwości, oddzielne pomieszczenie z odpowiednim wyposażeniem.

Po zakończeniu kontroli inspektor pracy sporządza protokół, gdzie odnotowuje wszelkie poczynione ustalenia. Protokół ten podpisuje inspektor pracy prowadzący kontrolę oraz osoba albo osoby reprezentujące podmiot kontrolowany, ale nawet odmowa podpisania nie stanowi przeszkody do zastosowania przez inspektora pracy stosownych środków prawnych przewidzianych ustawą. Kontrolowany może zgłosić przed podpisaniem protokołu umotywowane zastrzeżenia.

Inspektor pracy zawiadamia o wszelkich stwierdzonych w trakcie kontroli naruszeniach prawa właściwe organy, jak:

- Zakład Ubezpieczeń Społecznych - o naruszeniu przepisów w zakresie ubezpieczeń społecznych;
- urząd kontroli skarbowej - o naruszeniu przepisów prawa podatkowego;
- Policję lub Straż Graniczną - o naruszeniu przepisów o cudzoziemcach;
- marszałka województwa - o przypadkach naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- starostę - o przypadkach naruszenia przez bezrobotnego lub przez podmiot

kontrolowany przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

W postępowaniu przed organami Państwowej Inspekcji Pracy w sprawach nieuregulowanych w ustawie, ani przepisach wydanych na jej podstawie albo przepisach szczególnych stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Można jeszcze na zakończenie dodać, iż w sytuacji konieczności zapewnienia bezpieczeństwa kontrolującym, inspektorzy pracy mogą korzystać przy wykonywaniu swoich czynności z pomocy Policji.

- *Michał Kozicki, Zespół Prawny Biura Eksperckiego KK NSZZ "S"*

KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW

XXI KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Legnica, 29 – 30 sierpnia 2007 roku

W związku z przypadającą 31 sierpnia br. 25 rocznicą Zbrodni Lubieńskiej, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, że sesja Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” odbędzie się w dniach 29 - 30 sierpnia 2007 r. w Legnicy. Na organizatora Zjazdu Komisja Krajowa powołuje Bogdana Orłowskiego, Przewodniczącego Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe. (.....)

Uchwała KK nr 2/07 ws. Roku Pamięci Ofiar Stanu Wojennego

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” ogłasza rok 2007 Rokiem Pamięci Ofiar Stanu Wojennego.

Żyjąc dziś w wolnym i suwerennym Kraju winni jesteśmy pamięć wszystkim ofiarom tamtych dramatycznych lat. To ich poświęcenie zbudowało fundament niepodległej Ojczyzny.

Komisja Krajowa postanawia, że tegoroczne, centralne obchody rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych i narodzin NSZZ „Solidarność” zostaną zorganizowane 31 sierpnia w Lubinie, w mieście, które 25 lat temu było świadkiem zbrodni dokonanej na bezbronnym demonstrantach broniących prawa do zrzeszania się w szeregach „Solidarności”.

Przebieg obchodów XXV rocznicy Zbrodni Lubińskiej oraz program festiwalu „Muzyka z oblężonego miasta” upamiętniającego 25 rocznicę Zbrodni Lubińskiej

29 sierpnia - Legnica

- 9.00 - Msza św. w Katedrze pw. św. św. Apostołów Piotra i Pawła w intencji delegatów XXI KZD NSZZ „Solidarność”
- 11.30 - uroczyste rozpoczęcie obrad XXI KZD

30 sierpnia - Legnica

- 9.30 - wznowienie obrad XXI KZD
- 20.30 - koncert zespołu „Raz, dwa, trzy”, dziedziniec Akademii Rycerskiej - wstęp wolny

30 sierpnia - Lubin - błonia

- 20.30 - „Dumni z rodziców” – koncert zespołów lubińskich

31 sierpnia - „To popołudnie, ten wieczór” - Lubin - błonia

- 11.00 - Msza św. w kościele pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w intencji zabitych i rannych 31 sierpnia 1982 r. w Lubinie
- 12.30 - przemarsz uczestników uroczystości ulicami: Prymasa Stefana Wyszyńskiego, Marszałka Józefa Piłsudskiego, Ignacego Paderewskiego i Wrocławską pod Pomnik Pamięci Ofiar Lubina '82 (ul. Wrocławska),
- 13.00 - przemówienia (Prezydent RP) i wręczenie odznaczeń, apel poległych, składanie wieńców i kwiatów
- 19.00 - „Świecie nasz - piosenki Marka Grechuty” - zespół „Anawa” i aktorzy scen wrocławskich
- 21.00 – „Kaczmarek” – koncert zespołu „Strachy na Lachy”
- 23.00 – „Dżem”

1 września – „Wehikuł czasu” - Lubin – lotnisko Aeroklubu Zagłębia Miedziowego

- 15.00 - Proletariat
- 16.00 - Made In Poland
- 17.00 - Bank
- 18.00 - Izrael
- 19.00 - Brak
- 20.00 - Budka Suflera
- 21.30 - TSA

- 23.00 - T. LOVE
- 00,30 - Krzak

2 września – „Do wolności” - Lubin - lotnisko Aeroklubu Zagłębia Miedziowego

- 15.00 - N.R.M.
- 16.15 - The Plastic People of the Universe
- 17.30 - The Ukrainians
- 19.00 - Misty In Roots
- 20.30 - „Zakazane piosenki” – koncert piosenek w wykonaniu m.in. Muńka Staszczyka, Renaty Przemyk, wokalistów zespołu Lao Che, Indios Brazos, Armia
- 22.00 - Bob Geldof
- 23.30 - Lech Janerka

Konferencje naukowe (sale CK „Muza” Lubin)

Wystawy plenerowe w Lubinie:

- Stan Wojenny w Polsce (IPN)
- Solidarność Walcząca – XXV lat
- Zbrodnia lubińska 1982
- Fotografie Krzysztofa Raczkowiaka